

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ, ΤΟΥ ΕΣΩΤΕ-
ΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, «ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕ-
ΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1993».

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Συνεχίζονται με εντατικό ρυθμό οι εργασίες για την κατασκευή του φράγματος του Φίδαρη.

Συγκεκριμένα κατασκευάζεται η σήραγγα εκτροπής του ποταμού.

Η τελετή έναρξης των εργασιών τον έργο έγινε, ως γνωστό, στις 18.9.92 ενώπιον του Υπουργού Π.Ε.Χ.Δ.Ε, των πολιτικών, εκκλησιαστικών και στρατιωτικών αρχών του τόπου και πλήθους κατοίκων της περιοχής.

*

Έγινε στη Ναύπακτο στις 16, 17, 18 Οκτωβρίου 1992 το Α' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ υπό την αιγίδα της Νομαρχίας Αιτωλ/νίας με συνεργασία τον Δήμον Ναυπάκτου.

Κεντρικός θεματικός πν

ρήνας του:

«Η ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ 4.000 ΧΡΟΝΙΑ».

Σ' αυτό πήραν μέρος και μίλησαν οι χωριανοί μας 1. Δημήτριος Φούρλας Λαογράφος, Αντιπρόεδρος Ε.ΝΑ.Μ. με θέμα: «Τραγούδια του παλιού νεχωρίτικου γάμου» και 2. Πάβλος Βλάχος Ιατρός —Επικ. Καθηγητής—Διευθυντής Κέντρου Δηλητηριάσεων, με θέμα: «Αναζήτηση θεραπευτικών ιδιοτήτων σε φυτά: Μύθος και πραγματικότητα».

*

Πληροφορούμε τους χωριανούς μας, που θέλουν να ταξιδέψουν στο χωριό, πως ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ αποκαταστάθηκε η συγκοινωνία ΘΕΡΜΟ — ΝΕΧΩΡΙ.

Δρομολόγια έχει: ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, και ΠΕΜΠΤΗ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ, ΕΠΙΤ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΣΤΡΟΠΟΛΕΜΙΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΛΑΪΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Στις 7.6.1988 εγκατέλειψε τον εφήμερο τούτο κόσμο, όπως κάθε γήινος άνθρωπος, ο επίτιμος Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΦΛΩΡΟΣ και ως υψιπέτης αετός της Δικαιοσύνης πέταξε στην μέλλουσα ουράνια Πόλη, όπου θα συναντήσει τον «Ήλιο της Δικαιοσύνης».

Συμπληρώνονται εφέτος τέσσερα χρόνια από τότε που έφυγε από κοντά μας «ο ένας και Μοναδικός Δικαστής», όπως τον αποκάλεσε ο Προεδρεύων τότε του Πειθαρχικού Συμβουλίου Υπουργός Γεωργίας Αδαμόπουλος, «ο Μεγάλος Δικαστής», όπως τον χαρακτήρισε σε επικήδειο λόγο ο Αρεοπαγίτης κ. Παπαθανασίου, «ο εγκρατής μύστης της νομικής επιστήμης», όπως τον προσεφώνησε σε επικήδειο λόγο ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Αναγνωστόπουλος, το κόμημα και καύχημα του χωριού του, της Ρούμελης και της Ελλάδος γενικότερα.

Έσδωσε μια έγκυρη, υπεύθυνη και σοβαρή φωνή του Δικαστικού και του Νομικού Κόσμου.

Δεν είναι απλό και εύκολο να γράψει κανείς και πολύ περισσότερο να εξαντλήσει μια πολυεδρική φυσιογνωμία και μια διαπρεπή μορφή με τόσο κύρος, με πανελλήνια αίγλη, με πλούσια, ογκώδη και έντονη δράση.

Εγώ θα προσπαθήσω εδώ να καταθέσω ένα μικρό, συνοπτικό αφιέρωμα τιμής, μνήμης, εκτίμησης και θαυμασμού.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΠΟΥΔΕΣ

— Γεννήθηκε στο Νεχώρι Ναυπακτίας το 1903.

— Ήταν δευτερότοκο παιδί του Γεωργίου και της Χαρίκλειας Φλώρου. Ήταν συγγενείς με τους Σισμαναίους (δίδοι Σισμάνης πήρε αδελφή του Κ. Φλώρου) και την οικογένεια Ν. Καραμανίδη από τον Πλάτανο (δίδοι πήρε αδελφή του Καραμανίδη ο Φλώρος).

— Η οικογένεια Φλώρου ήταν ονομαστή στην Περιοχή και αποτελούσε μεγάλο «τζάκι».

— Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού του, με δάσκαλο τον Περικλή Παπαναστασίου.

— Αποφοίτησε από το Ελληνικό Σχολείο Πλατάνου.

— Έλαβε απολυτήριο από το Γυμνάσιο Μεσολογγίου.

— Ενεγράφη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου άριστευσε και διακρίθηκε ιδιαίτερα.

— Παντρεύτηκε τη Νίτσα Πετροπούλου, η οποία ήταν αδελφή του αείμνηστου Βουλευτή Αιτωλ/νίας Κων. Πετρόπουλου, ο ο-

ποίος ανήκε σε μεγάλο «τζάκι» του Μεσολογγίου.

— Από το γάμο αυτό απέκτησε 3 παιδιά, τη Χάρη Ζάρκου Καθηγήτρια, τη Φόνη Πανα-

γιωτοπούλου επίσης Καθηγήτρια και τον Γιώργο Φλώρο γνωστό Δικηγόρο των Αθηνών.

— Υπήρξε καλός, σωστός και άφογος οικογενειάρχης.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ

— Άσκησε την Δικηγορία στην Αθήνα από το 1924.

— Το 1932 πήρε μέρος στις εξετάσεις Παρέδρων Πρωτοδικών, στις οποίες πέτυχε πρώτος και εισήλθε θριαμβευτής στο Δικαστικό Σώμα.

— Τοποθετήθηκε στην Αθήνα, λόγω της ανωτέρω σειράς επιτυχίας.

— Υπήρξε ως Πρωτοδίκης στον Πύργο, στην Κυπαρισσία, στην Πάτρα, στην Αθήνα και ως Πρόεδρος Πρωτοδικών στον Πειραιά.

— Υπήρξε ο πρώτος Δικαστής, που με απόφασή του δεν δέχθηκε ως «Συνταγματικό» τον Αναγκ. Νόμο 1323) 49, που ρύθμιζε οικονομικές σχέσεις φυσικών και νομικών προσώπων, που αφορούσαν αγοροπωλησίες ακινήτων της Κατοχικής περιόδου (1941—44).

— Το 1950 το Συμβούλιο Επικρατείας επεκύρωσε τα όσα είχε υποστηρίξει ο Αντ. Φλώρος (Σ.τ.Ε. 1277) 1950). Την αντισυνταγματικότητα του Α.Ν. 1323) 49 υποστήριξαν και Καθηγητές της Νομικής Σχολής.

— Το 1950 προήχθη στο βαθμό του Εφέτη και υπηρέτησε στη Λάρισα, στο Ναύπλιο και στην Αθήνα, όπου διατέλεσε Συνέχεια στή σελίδα 7

Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών

Την Κυριακή 25 Οκτωβρίου 1992, στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» του Π.Κ.Ρ. πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για το ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΟΧΙ ΤΟΥ 1940.

Στην κατάμεστη από Ρουμελιώτες αίθουσα απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος του Π.Κ.Ρ. και ακολούθησε ομιλία για τον Στρατηγό ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟ, Του Επίτιμου Γεν. Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης κ. Παναγ. Βλάχου.

Τέλος χόρεψε με πολλή επιτυχία λεβέντικους πα-

τριωτικούς χορούς το συγκρότημα του Πολιτ. και Λαογραφικού Ομίλου Γυναικών ΚΑΣΤΡΙΩΤΙΣΣΑΣ Παρνασσός.

Μεταξύ των άλλων παρευρέθηκαν στην εκδήλωση αυτή και οι συγχωριανοί μας κ.κ. Αλεξ. Φλώρος και Ν. Μπαζιώνης και η Δίδα Χαΐδω Ι. Μάλλιου, η οποία πήρε και σχετικές δημοσιογραφικές συνεντεύξεις, για το Ραδιοφωνικό Σταθμό που εκπροσωπεί.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο ανταποκριτής μας από την PENNSYLVANIA USA μας γράφει:

«ΝΕΑ ΚΑΙ ΧΑΜΠΕΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΤΗΣ PENNSYLVANIA USA».

Την 5η Απριλίου 1992, ημέρα Κυριακή, στην εκκλησία «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» της Κοινότητας YORK PA, συνήλθαν σε συνέλευση άπαντα τα μέλη του Συλλόγου Νεχωριτών PENYNIAS ύστερα από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Από νωρίς η εκκλησία γέμισε

Νεχωρίτες από τις πέριξ πολιτείες της PENYNIAS, στην οποία τελέστηκε και το μνημόσυνο υπέρ των ψυχών των αιμνήστων μελών του Συλλόγου μας.

Μετά το πέρας του μνημοσύνου, έγινε συνεστίαση όλων των παρευρισκομένων Νεχωριτών ως και του ιερέα της Κοινότητας YORK PA αιδ. Κων/νου Παπαδοπούλου και του Προέδρου της Κοινότητας κ. Παντελίδη, ο οποίος μίλησε με κολακευτικά λόγια για το Σύλλογο,

Συνέχεια στή 4η σελίδα

ΓΑΜΟΙ

Έγιναν οι γάμοι:

— Στη Σπολαίτα Αγγινίου, του Κων)νου Ζηνέλη και της Σοφίας Φασούλα.

— Στο Αγγίνιο, του Νίκου Γ. Γιάνναρη και της Αγαθής Μπάκα.

— Στην Αμερική, του Νικολάου Θ. Πατερέκα και της Λίντας — Μαρίας HOLFO.

— Στην Αμερική, της Αλεξάνδρας και του WILLIAMS SMITH.

— Στην Αμερική της Ειρήνης Καρανικόλα (το γένος Γιαννούλας Κ. Μάρου) και του κ. Γκίκα.

— Στο Αγγίνιο, του Γεωργίου Πανάγου και της Αθηνάς Παπαλέξη.

— Στην Αμερική, της Μαρίας Παπουτσή (εγγονής του Ιωάν. Μάλλιου) και του Παναγιώτη ΓΚΑΒΑΣ.

Στα νέα ζευγάρια ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βάπτισε:

— Στην Αθήνα, η Φανή Πάστρα, το αγοράκι του Δημητρίου και της Βασιλικής Τόμπαρα (το γένος Γώγωνα) και το ονόμασε Διονύσιο.

— Στο Νεχώρι, ο Κων)νος Σ. Μασγάλας, το αγοράκι του Ιωάννου και της Πόλλας Γιάνναρη, και το ονόμασε Κωνσταντίνο.

— Στο Νεχώρι, η Δήμητρα Ι. Πανάγου, το αγοράκι του Αποστόλου και της Γεωργίας Φούρλα και το ονόμασε Κωνσταντίνο.

— Στην Αθήνα, η Ευτυχία Αρβανίτη, το κοριτσάκι του Γεωργίου και της Κάτιας Λειβαδίτη και το ονόμασε Ευαγγελία.

— Στο Νεχώρι, η Φλώρα Δ. Βίτσα (το γένος Κ. Φούρλα), το αγοράκι του Αθανασίου και της Σταυρούλας Κοπάνη και το ονόμασε Χρήστο.

— Στην Αθήνα, η Ιωάννα Σαββίδου, το αγοράκι του Θεοδωράκη και της Κατερίνας Καφιώτη, (το γένος Απ. Ν. Καραγιάννη) και το ονόμασε Ιωάννη.

Ευχές στους ευτυχείς γονείς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν και κηδεύτηκαν:

— Στη Ρόδο, η Βάσω Γ. Φτερούγα.

— Στη Θεσσαλονίκη, ο Αθανάσιος Γ. Μαζιάς.

— Στην Αθήνα, η Ευγενία χήρα Σωτηρίου Μαρούδα.

— Στη Λαμία ο Κων)νος Κακασιδής και η σύζυγός του Μαγδαληνή.

— Στο Νεχώρι, ο Νίκος Λαΐνας.

— Στην Αθήνα, η Γιώτα χήρα Βασιλείου Σκεπαρνιά. (Η κηδεία της έγινε στη Ναύπακτο).

— Στο Καρπενήσι, ο Κων)νος Παπαϊωάννου.

Συλλυπητήρια στους δικούς τους.

Κοινωνικά

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Πέτυχαν στις Πανελλαδικές εξετάσεις:

— Ο Σταύρος Αντ. Μαισγάλας στο Φυσικό της Πάτρας.

— Η Γιώτα Χρ. Λειβαδίτη στην Ιατρική Σχολή Ιωαννίνων.

— Η Αικατερίνη Σπ. Πλάκα στη Θεολογική Σχολή Αθηνών.

— Ο Θανάσης Ιωάν. Παπακώστας στην Πληροφορική Θεσσαλονίκης.

— Ο Γεώργιος Βασ. Συρσίρης στη Σχολή Ικάρων.

Ο Σπύρος Γεωργ. Φλώρος στη Φιλοσοφική Σχολή Ιωαννίνων.

— Ο Κων)νος Γεωργ. Καραγιάννης στο AMERICAN COLLEGE OF GREECE DEERE.

— Η κόρη του Κ. Πετράκη στο Φυσικό Πατρών.

Τους συγχαίρουμε όλους και τους ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ

Παρουσιάστηκε για να υπηρετήσει τη θητεία του στην Αεροπορία ο Αθανάσιος Πολ. Λειβαδίτης.

ΑΠΟΔΡΟΦΗΚΑΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

— Ο Γεώργιος Ιωάν. Λούπας.

— Ο Νικόλαος Γεωργ. Γιάνναρης και

— Ο Αντώνιος Γεωργ. Πανάγος.

Καλοί πολίτες.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους τους συγχωριανούς μας, που συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας για το θάνατο του αγαπημένου μας αδελφού και θείου Νικολάου Λαΐνα.

Τα αδελφια: Νικόλαος Μαζιάς, Τασία Δ. Μασγάλα, Αικατερίνη Σταμάτη, τα ανήψια.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Για την ενίσχυση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» πρόσφεραν οι:

Κων)νος Λιάζης 20
Ευαγγελία Λέτσα 20

ΔΩΡΕΕΣ

— Πρόσφεραν στον Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, το ποσό των 50.000 δρχ. οι: Γεώργιος, Ιωάννης και Δημήτριος Αντ. Παπακώστας και η Ευδοξία Ζησιμοπούλου, στη μνήμη του αδελφού τους Στέφανου Αντ. Παπακώστας.

— Η Ειρήνη Ι. Μασγάλα και τα παιδιά της απ' την Αμερική πρόσφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των 200 δολ.

— Οι: Γεώργιος, Ιωάννης και Δημήτριος Παπακώστας

και Ευδοκία Ζησιμοπούλου πρόσφεραν στο Σύλλογό μας εις μνήμην του αδελφού τους Στέφανου Αντ. Παπακώστας, το ποσό των 50.000 δρχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά το συγχωριανό μας Ιωάννη Ευθ. Πανάγο για τις ωραίες φωτογραφίες του χωριού μας, που μας έστειλε και που κοσμούν το Γραφείο του Συλλόγου μας και την βιβλιοθήκη της Κοινότητας του χωριού μας.

— Έγινε με επιτυχία στο πανηγύρι του χωριού μας η καθιερωμένη λαχειοφόρος αγορά του Συλλόγου μας.

Δώρα γι' αυτήν πρόσφεραν οι κάτωθι:

Χρήστος Τσέλιος
Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης
Γεώργιος Καραγιάννης
Κων)νος και Ιωάννης Δ. Μάλλιος
Βασίλειος και Δημήτριος Παπακώστας
Γεώργιος Καλαθάς
Μαρία Παπαχήστου — Βλάχου
Μαρία Κωνσταντινίδου και Ιωάννης Ν. Καλαθάς
Τους ευχαριστούμε όλους.
Από τη λαχειοφόρο εισπράχτη το ποσό των δραχμών 190.000.

Για του χρόνου ευχόμαστε περισσότερα δώρα και μεγαλύτερες εισπράξεις.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ USA

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι στη σκέψη των Νεχωριτών της Ελλάδος, φιλοξενούνται οι ξενητεμένοι στην Αμερική συγχωριανοί μας.

Ένα ακόμα συνδετικό κρίκο, που συνέδεσε τους ξενητεμένους με τους Νεχωρίτες του Ελλαδικού χώρου, ήταν και το Ημερολόγιο του 1992, που χάρισε ο Σύλλογος της Αμερικής σε όλους τους Νεχωρίτες. Το Ημερολόγιο αυτό στόλισε όλα τα σπίτια των Ελλήνων Νεχωριτών και τους συντρόφεψε στη χρονιά που πέρασε και πάει να βασιλεύσει.

Το Ημερολόγιο του 1992 φέρει στο πάνω μέρος του βασικού φύλλου φωτογραφία μερικής άποψης του Νέου εξωκκλησίου της Αγίας Παρασκευής του Παλιονεχωρίου, το οποίο ως γνωστό ανεγέρθηκε με δαπάνες των Νεχωριτών της Αμερικής. Έχει φόντο τις ελατόφυτες πλαγιές της πεντάμορφης περιοχής και του δεξιού ορίζοντα του Ψηλού Σταυρού. Αγνατεύοντας τη φωτογραφία του Ημερολογίου νομίζει κανείς ότι ακούει τα κοπάδια των γιδόπροβάτων να βελάζουν και να δημιουργούν με τα κυπριοκούνια τους τη γνωστή ατμόσφαιρα κάποιων παλιότερων εποχών που ζήσαμε και θυμόμαστε. Επίσης αναβιώνει στη μνήμη μας το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής, με τους χορούς στον αυλό-

γυρο της παλιάς εκκλησίας, και κάτω από το γηραιό και κουφαλισμένο έλατο.

Στο μέσο του βασικού φύλλου του Ημερολογίου και κάτω από το εξωκκλησί αναγράφεται η ίδρυση του Συλλόγου Αμερικής το 1918 και η αναγνώρισή του σε σωματείο το 1961.

Πιο κάτω στη μέση περίπου έχουν συρραφεί 12 ημίφυλλα που αντιστοιχούν στους 12 μήνες του έτους 1992.

Κάθε μηνιαίο ημίφυλλο έχει στο μπροστινό μέρος του τόσα τετράγωνα όσες και ο μέρες του μήνα που αφορά.

Το ημερήσιο τετράγωνο περιέχει ημερομηνία, γιορτή ημερών, τον ήχο, το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο.

Στο πίσω μέρος των 12 αυτών ημίφυλλων παρατηρούνται τα εξής:

Από το μήνα Ιανουάριο μέχρι και τον Ιούνιο υπάρχουν στην Αγγλική γλώσσα περικοπές και αποσπάσματα, επιμελώς επιλεγμένα από το Ιερό Ευαγγέλιο και τον Απόστολο, τα οποία αναφέρονται στην ψυχή, την ειρήνη και την καρδιά. Από τον μήνα Ιούλιο μέχρι και το Δεκέμβριο έχει τα ίδια θέματα στην Ελληνική γλώσσα.

Είναι ένα ωραίο ημερολόγιο σχεδιασμένο και φροντισμένο με πολλή υπευθυνότητα, πρακτική χρησιμότητα και υψηλή τεχνική εκτύπωση. Τόσο μικρό και κομψό, να περιέχει τόσα πολλά, χρήσιμα και ωφέλιμα στοιχεία, θεωρείται πρωτότυπο και αξιόπεινο. Είναι ένα ακόμα δείγμα αγάπης και νοσταλγίας των Νεχωριτών Αμερικής για το χωριό τους και χωριό μας.

Ευελπιστούμε ότι και το 1993 θα γίνουμε παραλήπτες ενός παρόμοιου καλοτυπωμένου Ημερολογίου από τον αδελφό Σύλλογο της Αμερικής.

Αξίζουν θερμά και απέραντα συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συλλόγου αυτού για τη δραστηριότητά του, ευχόμενοι δύναμη και κουράγιο στο δύσκολο έργο του στην ξενιτειά που το έταξε η Μοίρα.

N. M.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

	Δρχ.
Κων)νος Σακελλίας	5.000
Βασιλική Σακελλία	5.000
Μαρία Σαλτού - Σκοπελίτη	2.500
Χρήστος Δήμου	5.000
Παύλος - Κώστας - Σπύρος - Μαρία Βλάχου	2.400
Παύλος - Μαρία Βλάχου	5.100
Αθανάσιος Γ. Ντούζος	10.000
Ευάγγελος Μαρούδας	2.000
Αγαθή Κ. Σπανού	3.000
Νικόλαος Α. Μαρούδας	5.000
Νικόλαος Θ. Μαζιάς	5.000
Αθανάσιος Κοπάνης	5.000
Δημήτριος Παπακώστας	1.000
Δημήτριος Μανιώλης	2.000
Ιωάννης Παπακωνσταντίνου	5.000
Γεώργιος Δασκαλάκης	5.000
Καίτη Ντάφυλλου	1.000
Ελένη Μπουραζέρη - Ευαΐδη	2.000
Δημήτριος Καραδήμας	1.000
Μαγδαληνή Τσιάπα - Μπούρα	2.000
Ελένη Γώγωνα - Μπούρα	2.000

	Δρχ.
Βάσω Τόμπαρα - Γώγωνα	2.000
Χρήστος Αλπογιάννης	4.000
Μαγδαληνή Πλατάκου - Αλπογιάννη	2.000
Τασία Κ. Παπουτσή	2.000
Γεώργιος Παπουτσή	5.000
Ιωάννης Ν. Μάλλιος	8.000
Κων)νος Ν. Μάλλιος	8.000
Νικόλαος Λεων. Σκεπαρνιάς	4.000
Νικόλαος Δ. Μπαλαφούτας	1.500
Κων)νος Γ. Ζηνέλης	5.000
Ιωάννης Σ. Μπαζιάνης	5.000
Βασίλειος Α. Καλαθάς	5.000
Νικόλαος Κατσαντώνης	2.000
Νικόλαος Καρανδρίκας	2.000
Νικόλαος Θεοφάνης	5.000
Νικόλαος Θ. Καλαθάς	5.000
Αθανασία Θεοφάνη	2.000
Στέφανος Ασημακάκης	5.000
Αικατερίνη Κ. Σπανού	6.000
Ιωάν. Θ. Μπαλαφούτας	5.000
Δήμητρα Χαρμαντζή	5.000
Ιωάννης Γ. Ζηνέλης	10.000
Οικογένεια Ανδρέα Καρανδρίκα εις μνήμη Στεφ. Παπακώστας	10.000
Γεώργιος Παπουτσή εις μνήμη Στεφάνου Παπακώστας	5.000
Κων)νος Γ. Ζηνέλης εις μνήμη Στεφάνου Παπακώστας	5.000
Νίκος - Ελένη - Ζωή Λιάζη εις μνήμη της θείας των Αικατερίνης Λιάζης	10.000

	Δολ.
Σωτηρία Λαμνάτου	20
Αγλαΐα Τσόγκα	20
Βέλλιου Ευφροσύνη	20
Χρήστος Λουΐνας	20
Ιωάννης Γιαννάκος	25
Αθανάσιος Τσίγκας	20
Μούγια Μαρία	50
Ιωάννης Κ. Γιάνναρης	20
Δημήτριος Θ. Μάλλιος	40
Γεώργιος Ζηνέλης	20
Μαρία Ν. Παπουτσή	10
Όλγα Δημ. Ράμμου	10
Νικόλαος Γ. Χοσλέβας	20
Μαγδαληνή Σ. Δρίβα - Χολέβα	20
Ιωάννης Ν. Λειβαδίτης	15
Δημήτριος και Βασιλική Α. Πλάκα	40
Χρήστος Συρσίρης	100

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όπως γνωρίζεται ο Σύλλογος έχει εκδόσει τον «ΟΔΗΓΟ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Επειδή έχουν παρατηρηθεί ορισμένα λάθη σε Δ)σεις, τηλεφώνω κ.λπ. παρακαλούμε σι-ονδήποτε χωριανό μας που είναι στις άνω περιπτώσεις, ή σι-ονδήποτε άλλος, να ενημερώσει εγγράφως ή τηλεφωνικά μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου 1992.

Στη συνέχεια ο Σύλλογος θα εκδόσει συμπληρωματικό παράρτημα και θα αποσταλεί σ' όλους που έχουν προμηθευτεί το εν λόγω βιβλίο — Οδηγό.

Το Δ.Σ.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ & ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

ΝΥΦΗ ΚΛΕΦΤΙΚΗ

1. Δύο τραγούδια, παραλογές, έχουν θέμα την άρπαγή γυναίκας (άκουσια απαγωγή, κατά τον Ποινικό κώδικα). Κι ένα τραγούδι της αγάπης, «ό αϊτός», άρπαγή γυναίκας ύπονοει (αϊτός — άντρας, πέρδικα — γυναίκα). Παραθέτω τα τρία τραγούδια, καθώς τραγουδιώνταν και χορεύονταν, τα δυο πρώτα σε νηχο μαζωχτό, το τρίτο σε νηχο τσάμικο, στο Νεχώρι:

1

Ν'Απάνου στα ψηλά βουνά, στα βλάχικα κονάκια,
νοι βλάχοι κάνουν μια χαρά, παντρεύουνε τη Λάμπρω.
Της δίνουν χίλια πρόβατα και δυο χιλιάδες γίδια,
της δίνουν κι' αλογο καλό να περπατεί καβάλα.
Κι' απάν' στα στεφανώματα νοί βλάχοι μεταινιούνται.
—Τη Λάμπρω δέν τη δίνουμε σ' αυτόν τον παλιοκλέφτη.
—Κι' εσείς δε μου τη δίνετε κι' εγώ δέν την αφήνω.
Σάν τον αϊτό την άρπαξε, στα νύχια του την πάει.

(Νεώτερη παραλλαγή, σε νηχο τσάμικο:
Κεί πέρα βγαίνει ένας καπνός, σάν τι καπνός να βγαίνει;
Οι βλάχοι κάνουν μια χαρά...).

2

Ν'Εφέ λιανοψικάλιζε και ταπεινά χιονίζει,
αγουρας κόρην έκλεψε κρυφ' απ' τα γονικά της.
Την πήρε και την πάγαινε κατακαμπis στον κάμπο
και πείνασε και δίψασε και δε μπορεί να πιάει.
—Εστρωσε ο νιός την κάπα του ν' άπακουμπήσ' η κόρη.
Βγάνει ψωμί απ' τον κόρφο του, κρασί απ' το Σαλονίκι,
βγάνει κι' από την τσέπη του μια πέρδικα ψημένη.
—Φάγε και πιέ, κοράσι μου, και πίσω μη θυμάσαι.
—Θυμῶμαι τη μανούλα μου και λυώνω σάν τ' αλάτι,
νέκεϊνο λυώνει απ' το νερό κι' εγώ 'πό τον καπμό μου.
Θυμῶμαι τον πατέρα μου και λυώνω σάν το χιόνι,
νέκεϊνο λυώνει απ' τον ήλιο κι' εγώ 'πό τον καπμό μου.
Θυμῶμαι τ' αδερφάκια μου και λυώνω σάν κεράκι,
νέκεϊνο λυώνει απ' τη φωτιά κι' εγώ 'πό τον καπμό μου.

3

—Ενας —άμάν αϊτέ μ'
—Ενας αϊτός καθότανε —λέει καθότανε
—Ενας αϊτός καθότανε
στον ήλιο και liaζότανε —λέει liaζότανε.
Και τοίμπασε τα νυχάκια του,
τα νυχοποδαράκια του.
—Νύχια μου και νυχάκια μου
την πέρδικα που πιάσατε
να μην τινε χαλάσετε,
θέλα τη δάλω στο κλουβί
να με ξυπνάει κάθε πρωί.

2. —Και στο Νεχώρι η κλεφτική νύφη δέν ήταν κάτι το ασυνήθιστο, τουλάχιστο ως τα τέλη του περασμένου αιώνα. Μιαν όμορφη, παράμορφη, τσούπα κάποιος σεβδαλής την έβαλε στο μάτι και τη γύρευε στους δικούς της. Κι' αφού δέν καταήφερε με το καλό να την κάμει στεφανωτή του, την έκλεβε (άκουσια απαγωγή από σεβδά=έρωτα). "Άλλη τσούπα με κληρονομιά (άρφανη, μοναχοδουχατέρα) κάποιος την κούκευε κι' έστελνε συμπεθεριά. Κι' αφού δέν ήταν δεχτός ως άντρας της, την έκλεβε (άκουσια απαγωγή από συμφέρον). Το αδύνατο μέρος δηλ. η κλεμένη και οι δικοί της, άργά η γλήγορα, από μόνι τους η με τη μεσολάβηση τρίτων, δέχονταν τα τετελεσμένα:

— "Ο,τ' γίνκι δέν ξιγένι-τι!

Κάλειγαν τον παπά να τους περάσει την κλημα-τό βεργα (ως στέφανα χρησιμοποιούσαν, τότε, κληματόθεργες ντυμένες με βαμβάκι). Στεφανώματα θράδυ, στα κρυφά και κουφά, χωρίς καλεσμένους, χωρίς φαγοπότη και γλεντοκόπια. Κοντά στο νοῦ πῶς κλεψιά, παρά τη θέληση της τσούπας καί, παραδέ, παρά τη θέληση των δικών της, δέν ήταν παίξε - γέλασε. Ήταν πράξη παλληκαρία, έπρεπε να το λέει η καρδούλα σου, αλλά κι η περδικούλα σου, να την κλέψεις. Και ν' άκουμπάς και σε γερό γενολόι, αδέρφια, ξεδέρφια, ώστε να μην αποκοτήσουν να πιαστούν απ' άρματα οι δικοί της τσούπας.

— "Ο,τ' γίνκι δέν ξιγένι-τι!

Κάλειγαν τον παπά να τους περάσει την κλημα-τό βεργα (ως στέφανα χρησιμοποιούσαν, τότε, κληματόθεργες ντυμένες με βαμβάκι). Στεφανώματα θράδυ, στα κρυφά και κουφά, χωρίς καλεσμένους, χωρίς φαγοπότη και γλεντοκόπια. Κοντά στο νοῦ πῶς κλεψιά, παρά τη θέληση της τσούπας καί, παραδέ, παρά τη θέληση των δικών της, δέν ήταν παίξε - γέλασε. Ήταν πράξη παλληκαρία, έπρεπε να το λέει η καρδούλα σου, αλλά κι η περδικούλα σου, να την κλέψεις. Και ν' άκουμπάς και σε γερό γενολόι, αδέρφια, ξεδέρφια, ώστε να μην αποκοτήσουν να πιαστούν απ' άρματα οι δικοί της τσούπας.

— "Ο,τ' γίνκι δέν ξιγένι-τι!

«Αυτό δα έλειψε, μάς έκλεψε την τσούπα μας, να τον προικίσουμε κι' άποπάνου» — Τν έκλιψις; Μι γειά σ' κι χαρά σ'!

—Εδιναν όμως τα προικιά, που ήταν της κλεμένης κόπια και ξενύχτια. (Άλλα ό-ταν ξεπείσμωνε ο «γέροντας», κάτι τούς έδινε κι' από προικα).

3. —Θα σās είπῶ τρεις ιστορίες κλεφτικής νύφης στο Νεχώρι του περασμένου αιώνα (η πρώτη μάλιστα με τη συγκατάθεση και άνοχη του πατέρα της τσούπας):

1

—Ο Γκούμας (Μέμος Δημ.) αγάπησε την Κολατσώνη-καλλιόπν. Πήγε, λοιπόν, γυρεύοντας, δέχτηκε μετά χαράς ο Κολατσώνης, αλλά η τσούπα δέν ήθελε —άλλον είχε στο νοῦ της. —Μαρή καλή μ', μαρή χρυσή μ', μαρή σκατή μ', ο άνθρωπος είναι δουλευτής, είναι κουβαλητής, είναι νοικοκύρης! —Δέν τον θέλω, αὐτή». Λέει ο Κολατσώνης στο Μέμο: «Να 'ρθείς να την κλέψεις, αλλιῶς δε γίνεται. Παραφύλαξε απόόξου στο σπίτι κι' εγώθα σε βοηθήσω».

Νύχτωσε. Ο Γκούμας με τον αδελφό του το Φώτη και τον πρωτοξάδελφό του τον «Ξενοδόχο» (τον πατέρα του πατέρα μου) πήγαν και παραφύλαγαν. Ο Κολατσώνης άνει την άμπάρα της αὐλῆς και βγαίνουν τα γίδια όζω στη στράτα. «Πάλα, Καλλιόπ', κι' σκόρπισαν τα γίδια!» φωνάζει. Πετιέται στη στράτα η τσούπα, την άρπάζουν οι λεβέντες κι' έδῶ πάνε οι άλλοι.

—Κακουπόπαθα, πατιράκη μ'! φωνάζει και θάζει η Καλλιόπν.

—Να του πάθς, πιδάκι μ'! άπιλογιέται ο Κολατσώνης.

Το σχέδιό του πέτυχε (κι' έτσι γλύτωσε και την προίκα!).

2

—Ο Σίψας (Μάλλιος Δημ.) έβαλε στο μάτι τη Ρήνα —δέν ξέρω από ποιανούς κρατιέταν, πάντως το σπίτι της ήταν στον Καλοϊρομαχαλά. Η Ρήνα φρεγάδα και άρφανη με κληρονομιά κι' ο Σίψας; «ό Σίψας ο θρασυμένος» δά. Έστεϊλε και τη γύρεψε στη μάνα της, που να τον δεχτούν;

—Δε δέχονται; Να την κλέψουμε! λέει ο αδελφός του Σίψα, ο Κωσταρογιώργος (σώγαμπρος του Κωσταρά).

Σηκώνονται τα δυο αδέρφια και πάνε και το πιάνουν στο Πουρί. Η Ρήνα κατέβαινε, γκρίζια φορτωμένη, από τ' Ασπροχώραφα. Άπίθωσε, ξεφορτώθηκε, πήγε να νιφτεί. —"Ομορφη είσαι κι' άνιφτη! της λέει ο Κωσταρογιώργος, πηδάνε κι' οι δυο τους και την άρπάζουν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΛΕΦΤΙΚΟ

—Ο μακαρίτης μάρμαπα —Θανάσης Άλποριάννης (1876 — 1956) πολέμησε το 1897 ως εθελοντής στην Ήπειρο, όπον και τραυματίστηκε.

Την πολεμική περιπέτειά του μάς τη δίνει ο ίδιος σε αυτόγραφο ήμερολόγιο, το όποιο κατά καλή τέχνη σόθη-κε στα χέρια του γνιού του Χρίστου Άθ. Άλποριάννη (φωτοαντίγραφο μου παραχώρησε εγγενικά και τον έχχαριστώ θερμά).

Ο νεαρός, τότε, αντάρτης σημειώνει και το έξῆς έντυπωσιακό:

«Εῶμεν δέ και δύο νεάνιδας, οι όποιαι εφόρουν άνδρικήν ένδνμασίαν, σκούφια επαναστατική με το ένθνικόν σημείον εμπροσθεν, και τον όπλισμόν τους πλήρη. Ή μὲν μία, νεώτέρα, Έλένη Κωνσταντινίδου όνο-

μαζομένη, έφερε ως επί το πλείστον και την σημαίαν του Σώματος».

Οι άντροφοροῦσες και όπλο φοροῦσες νεάνιδες του 1897 μάς φέρνουν στο νοῦ την ξαύκουσιτή Μαριώ του Καραϊσκάκη (που τα παλληκάρια του την ήξεραν με τ' όνομα ο Ζαφείρης), τη θρυλική Χαίδω τη Σονλιωτοπούλα και την όμορφη εκείνη Κλεφτοπούλα, που τέσσερους χρόνους περπάταγε με άρματολός και κλέφτες. Το ήρωϊκό πνεῦμα των χρόνων του Εικοσιένα και της Κλεφτοναϊδας αναβιωμένο και στους μεταγενέστερους έθνικούς άγῶνες.

Άξίζει να σās θυμίσω της Κλεφτοπούλας το τραγούδι,, καθώς το τραγουδάναν και το χόρευαν (στα τρία) οι παλιότεροι Νεχωρίτες:

(Ποιός εί—μαρή ποιός εί—νει—δ' ήλιό τ' αποβραδῶ)
Ποιός είδ' ήλιό τ' αποβραδῶ κι' άστρι το μεσημέρι;
(κι' άστρι το μεσημέρι
κι' άστρι το μεσημέρι).

ποιός είδε κόρην όμορφη στα κλέφτικα ντυμένη;
Τέσσερους χρόνους περπατεί μ' άρματολός και κλέφτες και κάνας δε τη γνώρισε πῶς ήταν κορασίδα.

Μιά Κυριακή και μιὰ Λαμπρή, μιὰ λίσσημην ήμέρα,
κει ποῦ πήδαν στίς τρεῖς και όχγαν το λιθάρι,
από τη φύρτα την πολλή κι' από την άντρεία της,
της κόπη τ' άσημόκουμπο, φανήκαν τα βουζιά της.
Άλλος τα λέει μαλάματα κι' άλλος τα λέει άσῆμι
κι' ένα μικρό κλειφτόπουλο τα γλέπει και γελάει.

—Σώπα, σώπα, κλειφτόπουλο, να μη μάς καταλάβουν
κι' εγῶ γαμπρό μου θα σε είπῶ σε μιὰ μικραδεληφ' μου.

Γνωστότατη κι' ή πελοποννησιακή παραλλαγή του τραγούδιῶ «Άρκαδιανή» (από την Άρκαδία — έτσι έλεγαν επί τουρκοκρατίας την Κεφαρισσία).

Δημ. Φ.

Σκούζει και θάζει η τσούπα που ραγίζεται η καρδιά σου να την άϊκούς.

—Να τν άφήκουμι! λέει ο Σίψας — τη λυπήθηκε.

—Σ' τα 'φαγα τ' άφτιά, κιαρατόπσι, όχ' θα τν άφήκουμι! τον φοβερίζει ο Κωσταρογιώργος.

Και η Ρήνα η όμορφη γίνθηκε γυναίκα του Σίψα, η Σίψαινα.

3

—Ενας Λούπας Θανάσης, νομίζω, το μικρό του τ' όνομα —είχε σεβδά μεγάλο και τρανό καπμό για την άδελφή του Λόν (Παλιάτσα Άντων.), την Κατερίνη. Άλλ' εκείνη να μην τον ήγλεπε και να μην τον άκουγε. Κι' είπε και μιὰ βαριά κουβέντα: «"Οχ' άντρα δέν τουν θέλω, άλλ' οῦιδι μπάκακα σ' γούρνα μ'!».

Ο Λούπας το 'βαλε ώσια-κει να την πάρει γυναίκα του. Φύλαξε στίς Άγκορτσιές και την έκλεψε, μα που να την κάμει ζόπι! Καθώς την τράβαγε απ' τα μαλλιά, αὐτή άρποκολλιέταν στα κλαριά κι' άν δέν τα κλάριζε με το χαντζάρι του, δέν ξαρποκολλιέταν. Τον πετσόκοψε με τα δόντια της, τον έβγαλε φασκίς με τα νύχια της. Την έδεσε με την τριχιά της χειροπόδαρα να την «προσβάλει». Την κράτησε μερόνυχτα κλεισμένη στα Παλιοκάλυθα, όμως στεφανωτή του δέν τη χάρηκε. Τόφυγε και γύρισε σπί-

τι της— τόσο πεισματάρα ήταν!

(Και παντρεύτηκε με τον Παπανικολομήτρο —τόν «καπετάνιο», που τον έλεγαν και Μπομπότα)

4. —Πανάρχαιος και έλλη-νικότατος ο γάμος με κλεφτική νύφη. Γράφει ο Διονύσιος ο Άλικαρνασσεύς, «ούκ έφ' ύβρει της άρπαγῆς άλλ' επί γάμῳ γενομένης, έλληνικό τε και άρχαίον το έθος... επνφανέστατον» (Ρωμαϊκή Άρχαιολογία, 11,30).

Άκόμα και οι έλληνικοί θεοί (που ήταν κατ' εικόνα καθ' όμοίωση των ανθρώπων πλασμένοι) άρπαζαν θνητές — πρώτος ο Δίας, ο μεγάλος αὐτός πατέρας των ανθρώπων και της παλιανθρωπιᾶς.

—Όσο για την ώραία Έλένη, μάλλον τα ήθελε και τα 'παθε. Και πήρε τόσους και τόσους φιλότιμους παλληκαράδες στο λαιμό της.

Δημ. Φ.

*

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

1) Άποκατάσταση κειμένου.

Στα δημοσιεύματά μου του προηγούμενου φύλλου του «Νεχωρίτη» έχουν γίνει παραλείψεις και λάθη. Χόρεψε ο «δαίμων» του τυπογραφείου, η μάλλον όλό-

Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΡΑΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΕΞΟΚΚΛΗΣΙΟΥ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΑΝΟΥ

Εισεπράχθησαν δολάρια από τον έρανο	43.440
Το ποσόν των 43.140 δολλαρίων, μετατραπέν εις δρχ., με την τότε τρέχουσαν τιμήν του δολλαρίου, μας έφε- ρεν το ποσόν των δραχμών	7.369.275
ΕΞΟΔΑ: Αμοιβή εργολάβου και υλικών	7.270.000
Εις Δεσπότιν για τα Εγκαίνια	70.000
Γενικό σύνολον Εξόδων	7.340.000
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	7.369.275
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	7.340.000
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΑ	29.275

(Παρατηρήσεις: Εις το ποσόν των 7.369.275 δρχ., είναι και το ποσόν των 475.275 δρχ. το οποίον προήλθε από τόκους).

Όλα τα δικαιολογητικά του εράνου και της διαχειρίσεως των χρημάτων, ευρίσκονται εις χείρας του υπευθύνου της επιτροπής κ. Χρήστου Αλπογιάννη, όστις μαζί με τα άλλα μέλη της επιτροπής θα δώσουν περισσότερας πληροφορίας, κατά την Γενικήν Συνέλευσιν της 5ης Απριλίου 1992.

YORK ΠΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 10 1992

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΟΥ

Χρήστος Αλπογιάννης, Γεώργιος Γιάνναρης Απ.,
Ιωάννης Μάλλιος Ν., Θωμάς Μαζιάς, Νικόλαος
Παπουτσής, Δημήτριος Μασγάλας, Κων. Ζηνέ-
λης, Γεώργιος Πανάγος Περ., Ιωάννης Μπαλα-
φούτας, Δημήτριος Μποτσόλης.

ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ.	Δολάρια	500
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	5.000	
ΑΝΩΝΥΜΗ	100	
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50	
ΑΡΑΧΩΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	50	
ΑΥΓΕΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	100	
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Απ.	200	
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Απ.	1.500	
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Απ.	600	
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Στ.	200	
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ.	50	
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	20	
ΔΡΙΒΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Σωτ.	500	
ΖΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι.	500	
ΖΑΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Βασ.	500	
ΖΑΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ.	250	
ΖΑΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι.	400	
ΖΑΡΚΑΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ.	300	
ΖΑΡΚΑΔΑ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Δημ.	50	
ΖΗΝΕΛΗΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ Γ.	500	
ΖΗΝΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κων.	300	
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νικ.	1.000	
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νικ.	1.000	
ΚΑΤΣΙΦΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	750	
ΚΑΛΑΘΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Μιχ.	500	
ΚΑΛΑΘΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μιχ.	500	
ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Χρ.	500	
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Απ. και Ευγ.	500	
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Απ. και Ευγ.	1.000	
ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Γ.	100	
ΚΑΛΑΘΑ ΜΑΡΙΑ Ι.	10	
ΚΑΛΑΘΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι.	200	
ΚΑΡΑΔΗΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Χρ.	20	
ΚΑΛΘΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μιχ.	100	
ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	100	
ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ι.	120	
ΚΟΤΣΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι.	500	
ΚΟΤΣΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι.	200	
ΚΟΤΣΑΛΟΥ ΜΑΝΘΑ Ι.	100	
ΚΟΤΣΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ι.	100	
ΚΟΠΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Ι.	1.000	
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	200	
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κων.	100	
ΚΑΛΑΘΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θεοδ.	50	
ΛΟΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	200	
ΛΑ'Ι'ΝΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Δημ.	500	
ΛΑΜΝΑΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	200	
ΛΑΜΝΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	150	
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ και τέκνα	500	
ΛΑΖΟΔΗΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ.	500	
ΛΙΑΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νικ.	250	
ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Αντ.	500	
ΜΑΖΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ.	500	
ΜΑΛΛΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κων.	250	

Συνέχεια στή 5η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Συνέχεια από την σελ. 1

που τον γνωρίζει πολλά χρόνια.
Αποχωρησάντων εκ της αίθου-
σας συνεδριάσεως τα μη μέλη
του Συλλόγου, άρχισε η συνε-
δρίαση με σιγή ενός λεπτού
στη μνήμη των νεκρών του Συλ-
λόγου μας.

Πρώτος πήρε το λόγο ο Πρό-
εδρος του Συλλόγου κ. Βασιί-
λειος Κότσας και αφού διά-
βασε τα πρακτικά της προηγού-
μενης χρονιάς, έκανε τον απολο-
γισμό του έργου του Δ.Σ. και
ζήτησε την έγκριση των πε-
πραγμένων του Δ.Σ., αφού πρώ-
τα ο Ταμίας κ. Χρήστος Λαί-
νας έκοιμε τον οικονομικό απο-
λογισμό του έτους 1991.

Μετά έλαβε το λόγο ο κ.
Χρήστος Αλπογιάννης πρόε-
δρος της επιτροπής εράνου και
υπεύθυνος της ανοικοδόμησης
της καινούργιας εκκλησίας της
Αγίας Παρασκευής στο Πετρω

τό (Παλιονέχωρο - Νεοχωρίου).

Ο κ. Αλπογιάννης έκανε τον
απολογισμό του εράνου επαι-
νώντας συγχρόνως τον ενθουσια-
σμό, με τον οποίο ανταποκρί-
θηκαν οι συγχωριανοί μας σ'

«ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Ακολούθως το λόγο έλαβε ο
κ. Κων Νικ. Μάλλιος, ο οποίος
εξήρε το έργο του Δ.Σ. ως και
της επιτροπής του εράνου. Ευ-
χαρίστησε ακόμη τους μαγεί-

αυτών, μοιράζοντας στους συν-
έδρους αντίτυπο του απολογι-
σμού και ονομαστική κατάσταση
όσων πρόσφεραν στον έρα-
νο.

Αντίγραφα σας στέλνουμε
για να δημοσιευτούν στο

ρους και τους σεργιτάτους, που
ακούραστα και αγόγκιστα ερ-
γάζονται για το Σύλλογο, με
το να μαγειρεύουν και να σερ-
βίζουν 300 άτομα.

Η συνεδρίαση έκλεισε με προ-
σευχή και την ευχή:

Και του χρόνου να είμαστε
καλά!

— Την 7η Ιουνίου 1992 έ-
γινε ο γάμος της κόρης του Δη-
μητρίου Μασγάλα ΤΑΣΙΑΣ με
τον GORDON LABOW, που βα-
πτίστηκε Χριστιανός Ορθόδο-
ξος και έλαβε το όνομα ΚΥΡΙ-
ΑΚΟΣ. Κομπάρος ήταν ο Χρή-
στος Λαΐνας.

— Την 21η Ιουνίου 1992
έγινε ο γάμος του Θεοδώρου Ι.
Μπαλαφούτα και της Καλλιό-
πης Δ. Χαριματζή, θυγατέρας
της Γιαννούλας Παπαγεωργίου
από τους σταύλους.

Τα στέφανα άλλαξε το ζεύ-
γος Ιωάννης και Βασιλικής Μάλ-
λιου. Στους παραπάνω γάμους
ιερούργησε και ο Παπανίκος
Μασγάλας μετά του αιδ. Κων)
νου Παπαδοπούλου ιερέα της
Κοινότητας YORK PA.

— Την 31η Μαΐου 1992 έγι-
νε ο χορός του Συλλόγου, στον
οποίο παραβρέθηκε και ο Πα-
πανίκος Μασγάλας.

Την ίδια μέρα έγινε και το
μεγάλο συλλαλητήριο των Ελ-
λήνων της Αμερικής στην Ου-
άσιγκτων για το θέμα της Μα-
κεδονίας.

Από μέρες ο κ. Χρήστος Αλ-
πογιάννης κατέβαλε κάθε προσ-
πάθεια για να παραβρεθούν ό-
λοι οι Νεχωρίτες με επικεφα-
λής το Σύλλογό τους.

Δυστυχώς η προσέλευση δεν
ήταν η αναμενόμενη.

Δεν μπορούμε όμως να μην
επαινεύσουμε την πρωτοβουλία
των κ.κ. Θωμά Ιωάν. Μάλλιου,
Χρήστου Αλπογιάννη και Ιωάν-
νη Νικ. Μάλλιου και άλλων συγ-
χωριανών μας, που τα ονόμα-
τά τους ακολουθούν, που καύλω-
σαν λεωφορείο από το HARRIS
BOURG και με εξοδά του ο κα-
θένας πήγαν στην Ουάσιγκτων
και πήραν μέρος στο συλλαλη-
τήριο. Αυτοί ήταν:

Χρ. Αλπογιάννης
Ιωάννης Ν. Μάλλιος
Βασιλική Ι. Μάλλιου
Αννέτα Ι. Καραγιάννη
Δημήτριος Θ. Μάλλιος
Ιωάννης Θ. Μάλλιος
Αθηνά Ι. Μάλλιου - Γρηγορίου
Θωμάς Ι. Μάλλιος και η σύζυ-
γός του.

Αθαν. Καγγάνης
Καλλιόπη Καγγάνη (Μέμου)
Κώστας Απ. Γιάννηρης
Δημήτρ. Μποτσόλης
Χριστίνα Παπατσούνη

Συνέχεια στή σελίδα 8

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

Συνέχεια από την σελ. 3

κληρη δαιμονική συνερ-
γασία!

— Ας αποκατασταθεί, λοι-
πόν, το κατεστραμμένο κεί-
μενο:

Στή σελ. 3, ΠΑΡΑΤΗΡΗ-
ΣΕΙΣ, στίχη 2, στίχ. 1, με-
τά τη λέξη «είχαν» να προ-
στεθεί ή φράση «ο πατέρας
του γαμπρού και ο κουμπά-
ρος, ή ένας—» Έπίσης στίχ.
35, μετά τη φράση «του δευ-
τέρου τραγουδιού» να προ-
στεθούν τα εξής:»

«Ο ένας να γένει άρματω-
λός κι ο άλλος στο ψαλτήρι
κι ο τρίτος ο καλύτερος να
βάλει πιτραχίλι»

Ο πατέρας να ιδεί τους
γυιούς του με δημόσια αξιώ-
ματα, να τους καμαρώσει
στρατιωτικούς και γραμμα-
τισμένους και ιερωμένους.
Με τα γράμματα και
με τ' άρματα, με την
πέννα και με την πά-
λα, θα επιζήσει και θα με-
γαλουργήσει το Γένος μας.
Με την έκκλησιά (και το
σχολειό) και με το στρατό,
δηλ. με γερά πνευματικά
έφοδια και με ένοπλες δυ-
νάμεις, θα διεκδικούμε τα
δικαία μας και θα διατηρού-
με την έλληνοορθόδοξη
ταυτότητά μας. Ο υπέρτα-
τος σκοπός τής άγωγής των
έλληνοπαίδων διατυπωμέ-
νος όχι από τα κούφια κεφά-
λια των φραγκοσπουδαγμέ-
νων «παιδαγωγών», αλλά
τραγουδημένος από το στό-
μα του άσπούδαχτου λαού
μας.

Τού τρίτου τραγουδιού...»
Και, βέβαια, στο ύπ' αριθ.
3 τραγούδι ο λαϊκός τύπος
είναι «αδερφοποιτός — αδερ-
φοφτός», με ρό (και όχι «ά-
δελφοποιτός — αδελφο-
φτός», με λάμδα). Και στή
ΣΗΜ. — (στίχη 3-4) το όρ-
θό είναι «υπόμνηση προς
συζύγους» (και όχι υπομο-
νή!).

2) Τραγούδι γυναικολογι-
κό.

Άνάμεσα στα τόσα και τό-
σα νεοδημοτικά ή δημοτικό
φανή, δηλ. άρλουμποειδή,
τραγούδια που έπαιξαν τα

όργανα στο πανηγύρι μας,
άκουσα κι ένα... γυναικολο-
γικό:

«Να πάμε στο γιατρό
να κάνουμε παιδιά.
Γιατρέ μας, γιάτρεφέ μας
να κάνουμε παιδιά,
να κάνουμε κορίτσια
κι όμορφα παιδιά»

Ποίηση να σου άνεβάζει
την πίεση! Καί τραγούδημα
(όγκάνισμα, πήγα να πώ)
που να σου τρυπάει τις ά-
ναμέλες!

3) —Οι γλάστρες τής έκ-
κλησιās.

Τό καλό να λέγεται και
να παινεύεται. Στο προαύ-
λιο τής έκκλησιās είδαμε
και χαρήκαμε ώραιες γλά-
στρες με εύοσμα άνθη. Εύ-
γε σέ κείνους που τις φύτε-
ψαν και τις φροντίζουν.

Δημ. Φ.

*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

(έξυπνος και... ποιητικός)

Τό βασιλόπουλο, περνοδιαβαί-
νοντας, χαιρέτησε την κόρη την
πανέμορφη:

— «Γειά σου!

Να χαρείς αυτό πόχεις
μπροστά σου!»

— «Χαίρετε!

Να χαιρέστε αυτό που κρέ-
μεται!..

άντιχαιρέτησε ή κόρη ή πανέ-
μορφη, μά και πανέξυπνη.

Ο νοός σας μ'ην πάει στο πο-
νηρό. Τό βασιλόπουλο έγνωσε
τό κέντημα που είχε ή κόρη στά
γόνατά της και ή κόρη έγνωσε
σε τό σπαθί του βασιλόπουλου.

Δημ. Φ.

«Τόν τόπο αυτόν όπόχουμε
άλλοι τόν είχαν πρώτα,
σε μάς τόν παραδώσανε
κι άλλοι τόν καρτερούνε».

Λαϊκό

«Εγώ πεθαίνω όμως έσείς
να είστε μαγιοασμένοι
και να βαστήξετε την πατρίδα».

Γ. Καραϊσκάκης

«Είς σās μένει να ισιώσετε
και να στολίσετε τόν τόπο,
όπου ήμεις έλευθερώσαμε».

Θ. Κολοκοτρώνης

ΤΑ ΜΑΓΙΑ

«Ανάθεμα που μου 'ριξε τα μάγια στο πηγγάδι και μάγεψε τον άντρα μου και θελ' να με χωρίσει.

Κι αν με χωρίσει ο κιαρατάς, Τί λές πως θα μου κάμει; Στις δυο στις τρεις θα λούζομαι, στις τέσσερες θ' αλλάζω κι απάν' στις δεκατέσσερες άλλον άντρα θα πάρω».

Μπράβο! αυτή είναι απόφαση. Όχι θα κάτσει να «μιζοκλαίει» και να παρακαλάει.

Θα τον πληρώσει με το ίδιο νόμισμα.

Φαίνεται όμως ότι τον είχε ήδη πληρωμένο από καιρό, γιατί «κιαρατά» τον ανεβάζει και «κιαρατά» τον κατεβάζει.

Αλλά εδώ έτυχε να χωράει ανταπόδοση.

Σκέφτεστε να ήταν κάτι το σοβαρότερο;

Μεγάλο κακό τα μάγια... υπάρχουν πολλή και παραδέ γυναικες, που φκιάζουν και χάλανε μάγια.

Όπως κάθε επάγγελμα έχει και τους ερασιτέχνες του, έτσι και εδώ. Έχουμε τις μάντισσες και τις μικρομάντισσες.

Οι δεύτερες, οι μικρομάντισσες, είναι διασπαρμένες μές στα χωριά και εξυπηρετούν τις ντόπιες μικροπεριπτώσεις.

Αποτελούν την «πρωτοθάβια» θα λέγαμε «περίθαλψη».

Για σοβαρά όμως περιστατικά πρέπει κανείς να καταφύγει στις «κορυφές της... επιστήμης».

Μια τέτοια εξέχουσα της μαγικής φυσιογνωμία, ήταν παλιότερα στον Έπαχτο η ανά το Νομό πασίγνωστη με τ' όνομα Ναούμενα. Ήταν των «μαγεμένων» η εσχάτη καταφυγή...

Η «τρίτοδάβια περίθαλψη», να πούμε.

Κι αυτή, πάντα με τσαζηνιώτο, έκανε ό,τι μπορούσε ν' ανακουφίσει και να γιατρέψει τον κοσμάκη.

Πόσα κορίτσια δεν «έμεινεν στο ράφι», γιατί τα μάγια, που τους έκαμαν, χαλούσαν τις συμπεθεριές τους. Και τσιούπες σαν τα κρύα νερά, με προίκες αλογάριστες.

Πόσοι λεθέντες δεν πήραν «απαδόματα», γιατί τους «χάθωσαν» τα μάγια...

Πόσα αντράγωνα δε χώρισαν...

Και πόσοι άντρες δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στα συζυγικά καθήκοντά τους, γιατί τους «αμποδέσανε» πάνω στα στεφανώματα.

Τί είναι το αμπόδεμα; «Ποιός ξέρει, μάτια μου, τί κάνουν οι στρίγγλες»;

Λένε, πως τάχα πάνω στα στεφανώματα κι εκεί που λείει ο παπάς: «και άρμωσον αυτούς», κείνη ακριβώς την ώρα, η μάντισσα δίνει σ' ένα μαντήλι κόμπο και ο γαμπρός χάνει τον αντρισμό του.

Αυτήνο άηξα, αυτήνο λέω...

Άμα δεν καταλάβεις ότι σου 'καναν μάγια να τρέξεις για να τα χάλασεις, αλίμονο και τρεις αλί...

Τότε είσαι δικασμένος να πάθεις, ό,τι σου έγγραψε η μάντισσα.

Πού έρρίσκει αυτή τη δύναμη; Μακάρι νά 'θερα. Ακούγονται και λέγονται πολλά, μα ποιός μπορεί να ξέρει την αλήθεια;

Λένε ότι μαζώνει τους «όζω

από δω», τους δίνει εντολές κι αυτοί καλοί και φρόνιμοι τις εκτελούν κατά γράμματα.

Σα θέλουνε ας κάνουνε κι αλλιώς...

«Τους βγάνει το τοιμάρι στο ροβδί»... Τόση επιβολή και δύναμη ασκεί απάνω τους. Με άλλα λόγια αρχισατανάζ η μάντισσα.

Αλήθεια; Ψέματα;... Όρκο δεν παίρνω.

Αυτήνο λέγον οι παλιοί, αυτό σας μεταφέρω.

Μα για να γίνουνε μάγια, πέρα από ξόρκια και διαβάσματα χρειάζονται και κάποια υλικά.

Άλλα απ' αυτά τα δάνει η μάντισσα και άλλα πρέπει να παρθούν από τ' όθιμα.

Αυτά τα δεύτερα είναι κλωστές από τα ρούχα του, τρίχες απ' τα μαλλιά του ή άλλα μικροπράγματα, που κλέβονται με τρόπο.

Τα υλικά, που δάζουνε οι μάντισσες, είναι πολλά, μα άγνωστα τα πλείότερα. Επαγγελματικό, βλέπετε, μυστικό!...

Τα πιο γνωστά είναι τα καρβουνα, η στάχτη, τα σόφλια από τ' αυγά, πρόκες, πιρούνια, καρφίτσες και θελόνια και άλλα μικροπράγματα με... κάποια σημάσια βέβαια.

Αυτά, αφού τα ετοιμάσει η μάντισσα, τα παίρνουν οι ενδιαφερόμενοι και τα πετάνε στου «θύματος» το σπίτι ή σ' άλλο μέρος, ανάλογα με τον τρόπο που «δηλιούν», γιατί τα μάγια ενεργούν με πλείστους όσους τρόπους.

Ο ένας είναι να τα «μαλάξεις».

Σ' αυτές τις περιπτώσεις τα μάγια ρίχνονται σε μέρη εμφανή, στο σπίτι, στην αυλή ή και στο δρόμο και είναι πράγματα, που τραβούν την προσοχή ή έχουν μια κάποια αξία.

Να τα πατήσεις είναι ο δεύτερος ή να τα δρασκέλεις. Τότε τα ρίχνουνε στο δρόμο.

Υπάρχει και τρίτος τρόπος, που ενεργούν τα μάγια.

Μ' αυτόν τον τρόπο δεν είναι απαραίτητο τα μάγια να 'ρθουν με το θύμα σε άμεση επαφή.

Αυτός ο τρόπος είναι υπουλότερος γι' αυτό και φοβερότερος, γιατί δε βρίσκονται να τρέξεις να τα χάλασεις.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις τα μάγια κρύβονται σ' απίθανα σημεία και άιντε ύστερα να τα 'βρεις.

Ακόμα πιο χειρότερα είναι να τα πετάζουνε στη θάλασσα ή να τα βάλουνε «κοντά σε πεθαμένο» —μακριά από δω.

Αυτά είναι που δε βρίσκονται με τίποτα. Κι είναι για κλάματα αυτός, που του 'γραφε η μοίρα για να δεθεί με τέτοια μάγια.

Γι' αυτό πρέπει να 'ναι προσεκτικός κανένας, γιατί τα μάγια δεν είναι παίξε - γέλασε.

Πρέπει να 'χεις τα μάτια τέσσερα, μην πάρουν τίποτα από πάνω σου, μην πιάσεις ό,τι βρεθεί μπροστά σου, στο διάβα σου μη δρασκέλεις και μην πατήσεις ύποπτα αντικείμενα.

Κι άμα βρεθείς μπροστά σε κάτι, που υποπτεύεσαι πως είναι μάγια, μην το «μαλάξεις» προτού το «μαγαρίσεις».

Πώς να το μαγαρίσεις;

Στάσου, κατούρησέ το, με το σ' μπάθιο, και τότε πέτα τον το δαίμονα ή σ' το στη μάντισσα να το ξορκολογήσει.

Έτσι έκαμε η θειά Βασίλω να βολά.

Γύριζε, λείει το συμπεθερικό μετά τα στέφανα, φέρνοντας τη νύφη την παράμορφη και τα προικιά τα χιλιοκεντημένα.

Θέλεις από χαρά και ενθουσιασμό, θέλεις απ' το ρακί και το κρασί, που ήπιανε οι συμπεθεροί, θέλεις κι από τα δυο μαζί βούιζαν οι λαγκαδιές κι οι ρεματιές απ' το τραγούδι και τις μπαταριές.

«Εμείς τη νύφ' την πήραμε μι γεια μας, μι γεια μας. Μι γεια μας, μι χαρά μας κι ου μαχαλάς δικός σας»...

Μπροστά ο συχασιάρης με τ' ολοκέντητο με ασπροβελονιά λευκό προσκέφαλο, πίσω ο φιλαμπουριάρης και παραπίσω ο πεθερός με στολισμένη τσίτσα πίνοντας και κερνώντας περαστικούς και συμπεθερούς. Ακολουθούσε ντροπαλά η νύφη η παράμορφη καθόλα γυναικεία στο «μολαίμ' κο» άλογο.

Προσκύναγε σια δω σια κει, σ' όποιον τη φκιάτανε και την έσπερνε με ρύζι και λουλούδια.

Κι έρχεταν ύστερα ο γαμπρός πανευτυχής με πονηρό και αδιόρατο χαμόγελο κάτω απ' τα μουστάκια.

Κι ύστερα ο κουμπάρος στην πένα στουρνισμένος κι απ' το άλλο συμπεθερικό με τα προικιά.

Μόλις χαζίρευε το ένα το τραγούδι, ξεκίναγαν καινούργιο.

Εάφνου, εκεί στο σταυροδρόμι η συνοδεία σταματά.

Κυκλώνουν κατιτί, που 'ταν καταμεσής στο δρόμο κι αρχίζουν τα σου, σου σου και ψου, ψου...

Αγάλια, αγάλια ο κύκλος πλάτυνε και πλήθυνε.

—Τί γίνεται, μωρέ; Τί είναι; Η λέξη έσκασε σα μπόμπα στην πομπή.

Έπεσε βουδαμιάρα στο συμπεθερικό. Κόπηκε το τραγούδι.

Οι γεροντότεροι ξεπέξεψαν, για να ξετάσουν την περίπτωση...

—Σουπάτι που 'ναι μάγια!... Ποιός τα 'ρξε καταμεσήμερο μεσοστρατίς...

—Μα είνι φως φανάρι...

Στάχτη και κάρβουνα και σόφλια κι ένα σκουροπίρουντο, απιθωμένα στο σοκάκι.

Κάλεσαν και τη θειά Βασίλω, που πήγαινε στον ώμο μια γλάστρα με βασιλικό, για να τους πει. Αυτή κατείχε από τέτοια. Ήταν η πλέον ειδική.

Τα κοίταζε από δω, τα ξέτασε από κει και αποφάνθηκε: —Μάγια!... Δε γλέπιτι; Π' να στρέξ' νι στου κιφάλι απ' τα 'ρίχνε.

Είπαν ν' αλλάξουν δρόμο, να μην τα δρασκέλουν, μα ήτανε αδύνατο.

Τον άλλο δρόμο τον είχανε διαβεί, τότε που πήγαιναν να πάρουνε τη νύφη. Κι ύστερα δεν είναι καλό να πισωγυρίζεις το συμπεθερικό.

—Τα μάλαξι κανένας σας; Ρώτησε η θειά - Βασίλω.

—Όχι, απάντησαν όσοι τα πρωτόειδαν.

—Ε, τότε δεν έχιτι να πάτι

Γιατροσόφια και Ρεμέντια

αποτελείωσε, τους λείει:

—Αυτήνο ήταν...

—Τώρα σκουρπάτι τα να πάλι κατ' ανέμου.

Τα κλώτσησαν σια δω σια κει όσο να «μαζωχτεί» η Βασίλω και σαν ισιάστηκε καλά, φορτώθηκε τον τενεκέ, δρασκέλισε πρώτη τον τόπο, που λίγο πριν ήταν οι στάχτες και τα κάρβουνα κι άρχισε θριαμβευτικά: «Κιτρολεμονά και μαντζουράνα

(μου), αρνήσου τους λικούς σου κι έλα

(αντάμα μου...)»

Το πήρε κατόπιν όλο το συμπεθερικό κι έβαξε πάλι ο τόπος.

Πρόκοψαν τα νεόνυμφα. Έκαμαν φαμελιά και πλούτια.

Κι έχουν να λένε, όπου σταθούν, όπου βρεθούν πως το χρωστάνε στη θειά Βασίλω —Θεός σ' χωρέσ' την— που χάλασε τα μάγια.

π.μ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΡΑΝΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 4

	Δολλάρια
ΜΑΛΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νικ.	250
ΜΑΛΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νικ.	500
ΜΑΛΛΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ.	500
ΜΠΟΥΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χρ.	500
ΜΑΥΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ και τέκνα	500
ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Σπ.	300
ΜΕΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κων.	1.500
ΜΕΜΟΥ ΜΑΡΙΑ Κων.	1.000
ΜΑΖΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Θωμά	1.000
ΜΑΖΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Θωμά	1.000
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Θεοδ.	1.000
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Θεοδ.	500
ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Ι.	500
ΜΑΣΓΑΛΑ ΕΙΡΗΝΗ του Ι.	250
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Αθ.	500
ΜΠΟΤΣΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	500
ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι.	200
ΜΑΖΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Κων.	300
ΜΑΛΛΙΟΥ ΑΦΟΙ ΘΩΜΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ του Α.	150
ΜΑΛΛΙΟΥ ΑΦΟΙ ΚΩΝ., ΔΗΜ, ΝΙΚ. του Ι.	200
ΜΑΛΛΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Δημ.	200
ΜΑΛΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Θωμά	50
ΝΤΟΥΖΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ του Γ.	50
ΠΛΑΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Αντ.	500
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Βασ.	500
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δημ.	500
ΠΑΠΟΥΤΣΗ ΜΑΡΙΑ Νικ.	130
ΠΑΝΑΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Περ.	300
ΠΑΝΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Ευθ.	50
ΠΕΤΣΙΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	150
ΠΑΝΑΓΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ του Γ.	200
ΠΑΝΑΓΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Περ.	200
ΠΑΝΑΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Περ.	300
ΠΑΝΑΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ και Υιός Ευθ.	300
ΠΑΤΕΡΕΚΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Β.	200
ΠΑΤΕΡΕΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Νικ.	1.500
ΠΑΛΗΟΜΗΤΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δημ.	50
ΠΑΠΟΥΤΣΗ ΔΗΜΗΤΡΑ του Βασ.	200
ΡΑΜΜΟΥ ΟΛΓΑ Δημ.	100
ΣΠΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κων.	500
ΣΠΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νικ.	200
ΣΙΔΕΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι.	200
ΣΓΑΓΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ.	100
ΣΓΑΓΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ.	100
ΣΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι.	500
ΣΓΑΓΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κων)νου	100
ΣΚΕΠΑΡΝΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Νικ.	100
ΤΣΙΓΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	50
ΤΣΟΡΤΟΣ ΚΩΝ. Σ.	150
ΤΣΙΓΑΡΙΘΡΑ ΑΓΩΡΟΥ Κων.	40
ΦΟΥΡΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι.	100
ΧΟΛΕΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ.	500

ΣΥΝΟΛΟ 43.140

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, γιά νά τ'ό

βρεις καλύτερο σ'αν Ξεναπός.

DREAM GAME

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος οι αθλητικές εκδηλώσεις, επιτραπέζιες και μη, ήταν αυτές με τις οποίες ασχολήθηκαν οι νέοι του χωριού μας.

Ιδιαίτερα δέβαια με το άθλημα που ταιριάζει στην... ιδιοσυγκρασία του Νεχωρίτη και γιατί όχι και στα σωματικά του προσόντα... της πιο νέας γενιάς (κάτω των άντα), την καλαθοσφαίριση.

Το μεγάλο γεγονός αυτής της περιόδου ήταν το AL\$ STARS GAME που προγραμματίστηκε.

Οι παρασκηνιακές κινήσεις για την κατάρτιση των ομάδων είχαν ξεκινήσει πολύ νωρίς. Τελικά ήρθε η στιγμή καταρτισμού τους.

Ορίστηκαν τα ονόματα των ομάδων τα οποία ήταν ΚΟΤΡΩ ΤΣΟΣ και RCA (η δεύτερη ομάδα κατάφερε να εξασφαλίσει και χορηγό). Ορίστηκε ο τόπος που δεν ήταν άλλος από την αίθουσα (κν. FORUM) του κ. Κώστα Φούρλα (που ευγενώς πάντα διαθέτει το χώρο αυτό για τις συγκεντρώσεις και ιδίως για την άφλογη προετοιμασία των παικτών).

Ορίστηκε και ο τρόπος επιλογής, που είχε πολλά κοινά στοιχεία με το ντράφτ του Ν.Β.Α.

Η διαδικασία επιλογής ήταν ανοιχτή για το κοινό, το οποίο όμως δεν προσήλθε λόγω του προχωρημένου της ώρας. Η διαδικασία καθυστέρησε να ξεκινήσει, γιατί προέκυψαν διαδικαστικά ζητήματα τα οποία έπρεπε να τακτοποιηθούν (δηλ. καμμιά εκατοστή σουβλάκια).

Τις ομάδες τελικά αποτέλεσαν οι:

ΚΟΤΡΩΤΣΟΣ

Χρήστος Π., Μάρκος Π., Κώστας Φ., Γιάννης Μ., Νίκος Β., Σπύρος Β., Γιώργος Π.

R. C. A.

Κώστας Β., ΒΒΒΒΒΒ, Θωδωρής Κ., Γεώργιος Φ., Σταύρος Μ., Θανάσης Μ., Θανάσης Π.

Από πρώτη ματιά δεν μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε ποιά ήταν η DREAM TEAM και ποιά η DRINK TEAM. Τον δεύτερο τίτλο αποποιήθηκαν και οι δύο ομάδες, παρόλο που το τραπέζι της συναντήσεως έδειχνε το αντίθετο.

Ένα έμπειρο μάτι θα είχε παρατηρήσει την τεράστια διαφορά ηλικίας που υπήρχε. Οκτώ ολόκληρα χρόνια μεγαλύτε-

τερη (μέσος όρος) η ομάδα του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ. Η εμπειρία λοιπόν αντίπαλος με τα νιάτα.

Αμέσως μετά τον καταρτισμό άρχισαν οι δηλώσεις και οι προβλέψεις για τον αγώνα. Οι ομάδες εκεί έδειξαν το αθλητικό πνεύμα το οποίο τις κατείχε. Οι δηλώσεις ήταν της μορφής ο καλύτερος ως κερδίζει, σημασία για μένα έχει η συμμετοχή σε έναν τέτοιο αγώνα κ.λπ. Καμμιά πρόθεση από τους αντιπάλους για εμπρηστικές δηλώσεις, καμμιά πρόκληση.

Και ξημέρωσε η μέρα του μεγάλου αγώνα και οι ομάδες τότε πλέον αποσύρθηκαν για ξεκούραση.

Το απόγευμα λοιπόν της ίδιας ημέρας άρχισε η προσέλευση στο γήπεδο αθλητών και φιλάθλων. Κατά την προθέρμανση των ομάδων δημιουργήθηκε σοβαρό πρόβλημα, το οποίο έθετε σε κίνδυνο την ομαλή διεξαγωγή του αγώνα. Στο ένα καλάθι είχαν εγκαταστήσει την φωλιά τους κάμποσες σφήκες, οι οποίες χωρίς καμμιά αγάπη για το άθλημα, με το πρώτο σουτ που έγινε αναστατώθηκαν και άρχισαν τις κάθετες εφορμήσεις εναντίον των παικτών.

Επειδή δεν χωρούσε καμμιά συζήτηση περί ομαλής αποχωρήσεώς τους, χρησιμοποιήθηκαν άλλα μέσα προς επίτευξη αυτού του στόχου (αναμμένα στουπιά κ.λπ.).

Όλα αυτά δεν επέτρεψαν τη σωστή προθέρμανση των ομάδων. Από μια πλευρά αυτό ήταν και καλό, γιατί άσε που μπορεί μερικοί να καίγονταν στο ζέσταμα.

Μια παγκόσμια πρωτοπορεία ήταν ο ορισμός, από την αρμόδια επιτροπή, διαιτητού από το ασθενές φύλο. Ήταν η Ντόλυ Κ. Αυτό έγινε και γιατί υπήρχε ιδιαίτερη πίστη στις δυνατότητές της, αλλά και γιατί θα υπήρχε τουλάχιστον ειδική αντιμετώπιση και σεβασμός από τους παίκτες προς τις αποφάσεις της, χωρίς αυτό να αποτελεί μομφή προς την αθλητική παιδεία των αγωνιζομένων.

Και ο μεγάλος αγώνας αρχίζει.

Θέλετε να μιλήσουμε για το θέαμα, για την ποιότητα παιχνιδιού, για την δυνατή άμυνα και τις επινοήσεις στην επίθεση; Όλα ήταν εκπληκτικά

Η ομάδα του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ μπήκε δυνατά στο παιχνίδι, παίζοντας ομαδικότατα. Ο Σπύρος Β. έπαιρνε τα ρημπάουντ, έφευγε στον αιφνιδιασμό, διέσχιζε όλο το γήπεδο, έβαζε το καλάθι και γυρνώντας πάλι πίσω για άμυνα συναντούσε την υπόλοιπη ομάδα κάπου στο κέντρο του γηπέδου όπου τότε πια όλοι μαζί (να και η ομοδικότητα που λέγομε) πανηγύριζαν το καλάθι που είχε πετύχει.

Η ομάδα της R.C.A. είχε μπλοκάρει από αυτό τον τρόπο παιχνιδιού του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ. Προσπαθούσαν επιστρέφοντας στην άμυνα μετά από χαμένη επίθεση να δώσουν οδηγίες ο ένας στον άλλο. Στην αμέσως επόμενη επίθεση προς επίθεση έδειχνε ο ένας στον άλλο τι δεν πρέπει να κάνουν στην συνέχεια.

Η διαφορά συνέχισε μεγάλωνε. Στον λίγο χρόνο των TIME OUT (υπήρξε πρόταση για ημίωρα TIME OUT που δεν πέρασε) δεν μπορούσε να μιλήσει κανείς (μέχρι να προλάβουν να ηρεμήσουν από το λαχάνισμα ο χρόνος είχε τελειώσει).

Έτσι τελείωσε το πρώτο ημίχρονο. Με το ξεκίνημα του δεύτερου ημιχρόνου η ομάδα της R.C.A. άρχισε μια μεγάλη προσπάθεια στο να μειώσει την διαφορά. Με Κουμανταδόρο στο παιχνίδι της τον Κώστα Β., εκτελεστές τον Θανάση Π. και τον ΒΒΒΒΒΒ και τους δύο πύργους της Γιώργο Φ. και Θωδωρή Κ. να κυριαρχούν στον αέρα (εκείνες τις στιγμές θα μπορούσαν και κυριακάτικη έκδοση εφημερίδας με ένθετα να τη δίσουν), άρχισαν την προσπάθεια.

Τότε όμως ήταν που μίλησε η κούραση της ομάδας του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ.

Πώς συνέβει αυτό;

Μη μπορώντας οι παίκτες του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ (συνήθως οι Κώστας Φ. και Γιώργος Π.) να γυρίσουν στην άμυνα τους (και γιατί άλλωστε αφού και οι άλλοι θα επέστρεφαν) δέχονταν μακρινές πάσες, από τις οποίες όσες δεν κατέληγαν στην γνωστή παρακείμενη πεζούλα, ήταν σίγουρο καλάθι.

Η συνέχεια ήταν παράσταση για ένα ρόλο. Η ομάδα του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ αφού συντήρησε την διαφορά, άρχισε να προσφέρει θέαμα.

Περίτεχνες ενέργειες και αριστοτεχνικές πάσες κατέληγαν σε όμορφα καλάθια. Όλοι θα είδατε την περίφημη ομάδα των Η.Π.Α., την περίφημη DREAM TEAM, καμμιά σχέση με αυτή.

Η ομάδα της R.C.A. είχε παραδοθεί.

Το τελικό σκόρ βρήκε τη ομάδα του ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ νικήτρια με 73-52.

Στην ατομική κριτική των παικτών θα σημειώναμε:

ΟΜΑΔΑ ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ

Χρήστος Π.: Από τους βασικούς συντελεστές στην άμυνα που έπαιξε η ομάδα του. Στην επίθεση με φοβερό θράσος χωνόταν ανάμεσα στα αντίπαλα

τέρματα (βλέπε Γιώργος Φ.), άσχετα αν του έσβηναν το φως περισσότερες φορές από όσες αυτόν τον καιρό η Δ.Ε.Η.

Μόκος Π.: Ένας αναγεννημένος παίκτης (ίσως έπαιξε ρόλο η γέννηση του δεύτερου γιού του). Πάντως στο παιχνίδι ασχολήθηκε κύρια με το να βγάλει από το γήπεδο τον πρώτο γιό του, που συνέχισε εισέβαλε σε αυτό, θέλοντας να τον αποθεώσει (ποιός ξέρει τί έδλεπε το παιδάκι).

Γιάννης Μ.: Ο πολύπειρος αυτός παίκτης με την ολιγόλεπτη συμμετοχή του έδειξε πώς παιζόταν πριν από μερικά χρόνια το μπάσκετ. Βασική του αγωνιστική αρχή η κίνηση στην επίθεση χωρίς την μπάλα.

Κώστας Φ.: Παίκτης και προπονητής μαζί. Αγαπώντας και τις δύο ιδιότητες, προσπάθησε να διαλέξει ποιά από τις δύο του ταιριάζει, αυτή του Νίκου Γκάλη ή αυτή του Γιάννη Ιωάννιδης; Διάλεξε αυτή του Κώστα Φ., που τελικά όπως διαπιστώθηκε, δεν έχει καμμιά σχέση με τις δύο προηγούμενες.

Σπύρος Β.: Ο σώουμαν της ομάδας. Ένας άλλος AIR JORDAN (ιδίως αν μάθει και γκόλφ). Στέναξαν τα καλάθια, η γραμματεία δεν προλάβαινε να σημειώνει. Μέσα στο πνεύμα της ομαδικότητας που διακατείχε την ομάδα του, μετά το τέλος του αγώνα, μοίρασε από μία πάσα σε όλους ανεξαιρέτως τους συμπαίκτες του, για να τον θυμούνται.

Νίκος Β.: Ο μπόμπερς της ομάδας του. Με συμμετοχή και στο σκοράρισμα και στα ρημπάουντ. Η έφεσή του στις δύσκολες προσπάθειες τον έκανε να κάνει δύσκολες και τις εύκολες (είναι μιά τέχνη κι αυτό).

Γιώργος Α.: Παρόλο που έχει αποχωρήσει της ενεργού δράσης, στρεφόμενος προς επιχειρηματικές δραστηριότητες, έδειξε το ταλέντο του. Περισσότερο πληθωρικός (σωματικά) όλο και κάτι μαγεύει στην άμυνα και οι ενέργειές του στην επίθεση είχαν μια ιδιαίτερη νοστιμιά.

ΟΜΑΔΑ R.C.A.

Κώστας Β.: Από τους παίκτες με την στόφα του ηγέτη. Η προσφορά του μεγάλη στον τομέα της καθοδήγησης της ομάδας. Με την καθοδήγησή του άλλωστε η ομάδα του έφτασε σ' αυτό το αποτέλεσμα (καλύτερα να μην είχε δηλαδή). Έτρεξε τόσο πολύ ώστε η φανέλα του να μην χρειάζεται πλύσιμο στο τέλος.

ΒΒΒΒΒΒ: Το φαινόμενο των Νεχωροποιήσεων σε όλο του το μεγαλείο. Εμφανίστηκε σαν κομήτης στο χωριό και με δικαιολογητικά καθ' όλα νόμιμα η ομάδα της R.C.A. κατάφερε

να τον εντάξει στο δυναμικό της σαν ομογενή. Η προσφορά του ήταν ιδιαίτερα σημαντική στην συλλογή κράνων και αγριοδατόμωρων κατά τις εκδρομές γνωριμίας τοποθεσιών του χωριού.

Θεοδωρής Κ.: Η παρθενική του εμφάνιση σε τόσο μεγάλο αγώνα τον έκανε να είναι φορτωμένος με τράικ. Συνήλθε όμως και αρκετά γρήγορα κατάφερε να προσδιορίσει την πλευρά του γηπέδου που έκανε επίθεση η ομάδα του. Το ίδιο συνέβει και στις αρχές του Β' ημιχρόνου (λόγω της αλλαγής του γηπέδου) αλλά προσαρμόστηκε το ίδιο εύκολα.

Γεώργιος Φ.: Ο φόβος και ο τρόμος μέσα στην αντίπαλη ρακέτα. Με τις τάπες που μοίραζε, έσθηνε τα φώτα των αντιπάλων κατά βούληση. Οι κ. Μπάκουλης και Ξανθόπουλος της ΔΕΗ χωριούν μπροστά του. Καλό θα ήταν πάντως να ακολουθήσει το παράδειγμά τους και να εκδίδει πού και πού και κανένα δελτίο διακοπών ρεύματος κατά περιοχές.

Σταύρος Μ.: Οι περσινές του εμφανίσεις δεν είχαν ανάλογη συνέχεια. Δεν απέδωσε σύμφωνα με τις δυνατότητές του.

Η είδηση που έδωσε όμως με την αθλητική του περιβολή στους αγώνες προετοιμασίας, είναι ότι είχε κλείσει συμβόλαιο με εταιρία που κατασκευάζει σαγιονάρες το οποίο όμως έσπασε, εμφανιζόμενος στο μεγάλο αγώνα με κανονικά (AIR) παπούτσια άλλης εταιρίας.

Θανάσης Μ.: Το νέο αίμα, ο μικρός της ομάδας. Έτρεχε (για να μαζέψει την μπάλλα από την πεζούλα), πήδαγε (για να διώξει τις σφήκες) και γενικά ή παρούσα την όψη ελπίδες για το μέλλον.

Θανάσης Α.: Όπως πάντα σταθερός, λίγο κουρασμένος δέβαια (...από το ταξίδι μάλλον). Φέτος δεν σκόραρε τόσο, όσο άλλες χρονιές. Πάσχιζε όμως πολύ για την ομάδα του...σερβίροντας την μπάλλα συνεχώς στους συμπαίκτες του.

Δεν μπορέσαμε να καταλάβουμε πού απέκτησε αυτή την τόσο μεγάλη ειδικευση. Μάλλον προέρχεται από την συνεχή προπόνησή του σ' αυτό το είδος παιχνιδιού.

Μετά την λήξη του παιχνιδιού οι παίκτες δείχνοντας τα ευγενικά αθλητικά τους αισθήματα συνεχάρησαν ο καθένας τον εαυτό του για την σπουδαία του εμφάνιση.

Το βράδυ της ίδιας ημέρας οι παράγοντες των δύο ομάδων παρέθεσαν δείπνο (...μετά μοσχαροκεφαλής) προς τιμή των δύο ομάδων, οι οποίες ανταποκρινόμενες στο κάλεσμα έδειξαν τις ικανότητές τους και στον στίβο του περιδρομιάσματος, που όπως ήταν καταπληκτικές.

Και του χρόνου.

Κάντε υπομονή, 365 ημέρες μένουν.

Οπτικά — Φακοί επαφής ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΨΙΩΤΗ

Φορμίωνος 63-67, Παγκράτι, τηλ. 7514562

- Επιστημονική εκτέλεση συνταγών όλων των Ταμείων.
- Φακοί επαφής όλων των τύπων, τώρα και έγχρωμοι, των μεγαλύτερων Οίκων του κόσμου.
- Γυαλιά ηλίου υψηλής απορροφητικότητας.
- Παιδικό Τμήμα.
- Ειδικές τιμές στα Μέλη του Συλλόγου Νεοχωριτών.

Όποιος θέλει να δημοσιεύσει κάποιο άρθρο, γνώμη, παράπονα (ευπρόγραφα ή όχι), να μας στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου, ταχυδρομικώς ή ιδιοχειρώς σ' οιοδήποτε μέλος του Δ. Συμβουλίου.

Συνέχεια από την σελ. 1
Προϊστάμενος του Πρωτοδικείου
Αθηνών.

— Το 1959 εξελέγη επάξια
Αρεοπαγίτης.

— Πρωτοστάτησε στην ίδρυση
της Ένωσης Δικαστών και Ει-
σαγγελέων, της οποίας υπήρξε
Πρόεδρος της.

— Το 1962 διώχθηκε πειθαρχικά από τον τότε Υπουργό της Δικαιοσύνης, γιατί ως Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ανέλαβε πρωτοβουλίες για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και δημοσίευσε άρθρο στο περιοδικό «Ελληνική Δικαιοσύνη», για την παρέμβαση της Διοίκησης στη ματαίωση της Συνέλευσης της Ένωσης, με απώτερο σκοπό τη διάλυσή της. Η προγραμματισθείσα αυτή συνέλευση «ματαιώθηκε ανωμάλως» όπως ο ίδιος αναφέρει στο βιβλίο του «Μελέται ιδιωτικού και Δημόσιου Δικαίου» (σελ. 529).

— Τιμωρήθηκε με 15 ημέρες προσωρινή παύση, για το σξυ ύφος του ως άνω δημοσιευθέντος άρθρου του.

Η πειθαρχική αυτή ποινή δεν εμείωσε το Φλώρο, ούτε τον έκαμψε, αλλά τον ανέδειξε σε επιφανή άνδρα και τον επέβαλε ως διακεκριμένη προσωπικότητα στο Δικαστικό και Νομικό Κόσμο της χώρας. Η ποινή αυτή αποτέλεσε τίτλο τιμής για το Φλώρο.

— Η συντριπτική πλειοψηφία των Δικαστών και οι Δικηγορικοί Σύλλογοι του Κράτους στάθηκαν στο πλευρό του.

Πολλές προσωπικότητες προσήλθαν αυτοδύλως ως μάρτυρες υπεράσπισης, πρώην Υπουργοί Δικαιοσύνης, Πρόεδροι Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιά, Θεσσαλονίκης, ο εκδότης της «Δικηγορικής γνώμης» κ. Ε. Γιαννόπουλος κ.ά.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών όρισε ως συνγύρους τους διακεκριμένους Δικηγόρους κ.κ. Ζούκα, Παρασκευά και Δημάκη, ενώ ο ίδιος ήθελε να υπερασπιστεί μόνος του την υπόθεση.

— Εγώ τότε παρακολούθησα ως φοιτητής, τη συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου στην αίθουσα του Συμβουλίου της Επικρατείας (Σημερινό Κτίριο Βουλής) και θαύμασα από κοντά το σθένος, τη ρωμαλαιότητα και την επιχειρηματολογία του Αρεοπαγίτη. Θυμάμαι ότι η αίθουσα όπου εκδικαζόταν η υπόθεση και οι διάδρομοι ήταν γεμάτοι από Δικαστικούς, Δικηγόρους και λοιπούς Πολίτες, οι οποίοι προσήλθαν για συμπαραστάση και θαυμασμό του Φλώρου.

— Με το σωματείο της Ένωσης ο Φλώρος επεδίωκε να αναβαθμίσει την Ελληνική Δικαιοσύνη, η οποία έπρεπε τότε να στελεχωθεί με νέο αίμα. Παρατηρήθηκε τότε απροθυμία προσέ-

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ, ΕΠΙΤ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΣΤΡΟΠΟΛΕΜΙΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΛΑΪΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

λευσης νέων Δικηγόρων στους διαγωνισμούς, γιαυτό εξητούντο μειωμένα προσόντα από το Υπουργείο. Ο Φλώρος διαφώνησε με την τακτική αυτή και ξεκίνησε σχετική σταυροφορία.

— Απόρροια των αγώνων του και της σταυροφορίας του, ήταν η αύξηση των μισθών των Δικαστικών Λειτουργών, σύμφωνα με άρθρο του Συντάγματος, η οποία αποφασίστηκε επί Κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου.

— Το 1964 ως Επιθεωρητής ασχολήθηκε με την υπόθεση της δολοφονίας του Γρηγόρη Λαμπράκη και κατελόγησε ευθύνες, όπου εντοπίστηκαν.

— Το 1968 απολύθηκε από τη δικτατορία, λόγω του αγωνιστικού του παρελθόντος, της αντιστασιακής του δράσης και διότι υπογράμμιζε ότι μερικά πράγματα δεν παζαρεύονται, δεν εξαγοράζονται και δεν είναι διαπραγματεύσιμα. Υπέγραψε διαμαρτυρίες, διακηρύξεις και προκηρύξεις κατά του καθεστώτος του 1967 και ήταν προσιτός και στη διάθεση παντός διωκόμενου απ' αυτό.

Το 1974 η Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας τον προάγει στον ανώτατο βαθμό του Δικαστικού, δηλ. σε Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, για την πολύχρονη δικαστική του προσφορά άκαι δράση, την ευρυμάθειά του, το ήθος του και τις λοιπές αρετές του.

Νομίζω ότι αυτή η αποκατάσταση αποτελεί την μοναδική διάκριση και αναγνώριση της Πολιτείας προς τον αείμνηστο.

Έγκυροι σχολιαστές έλεγαν ότι και για Πρόεδρο Δημοκρατίας είχε προσόντα και για Υπηρεσιακό Υπουργό, ή Βουλευτή της Επικρατείας. Αυστηρώς δεν τιμήθηκε δεδόντως από την Πολιτεία.

— Μετά την μεταπολίτευση αρθρογράφησε κυρίως στη Βραδυνή και Καθημερινή, για διάφορα Πολιτικά, Κοινωνικά, Νομικά, και Συνταγματικά θέματα και προβλήματα της εποχής εκείνης.

Εστηλίτευσε και επέκρινε αυστηρά και ενέργειες — πράξεις Δημοκρατικών Κυβερνήσεων, διότι ήταν ασυμβίβαστος, ανυποχώρητος, άτεγκτος, ακριβοδίκαιος και δεν πίστευε στο «σιωπητήριο», όταν έδλεπε το μη δίκαιο και ορθό. Άξιο μνηίας είναι ότι σε κάποιο Υπόμνημά του για τη Δικαιοσύνη προς τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης, δεν έβαλε το «ευπειθέστατος». Ο Υπουργός το επέστρεψε και ο Φλώρος το ξαναγύρισε πίσω με τη σημείωση ότι «πέστε στον κύριο Υπουργό» ότι «ο Δικαστής δεν

είναι υποτελής». Αυτό θεδαία δεν εσήμαινε απείθεια, αλλά ανεξάρτητο και ελεύθερο Δικαστή, μη υποκείμενο σε Προϊσταμένη Αρχή, παρά πειθαρχούντα μόνο στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Θεωρήθηκε ο Καστροπολεμίτης της Ανεξάρτητης Δικαιοσύνης.

— Ο Αριστοτέλης είχε γράψει (Ηθικά Νικομάχεια) ότι: «Εν δε δικαιοσύνη συλλήβδην πας' αρετή' ένι' Ούθ' έσπερος και ουθ' Εώς ούτω Θανμαστός». Δηλ. Στην Δικαιοσύνη είναι συγκεντρωμένες όλες μαζί οι αρετές' ούτε ο Έσπερος, ούτε ο Εώς λαμπρύνουν τόσο τον Ουρανό, όσο λαμπρύνει η δικαιοσύνη τη γή. (Ελεύθερη μετάφραση).

— Γιαυτή τη Δικαιοσύνη αγωνίστηκε ο Φλώρος με όλες του τις δυνάμεις, μη ορρωδήσας προ ουδενός και αυτή τη Δικαιοσύνη διακόνησε με ήθος, υπευθυνότητα και δίδαξε το ήθος και το σθένος σε όλη του τη ζωή.

Η καρδιά του ήταν πυρπολημένη από γνήσια και ανυπόκριτη αγάπη για τη δικαιοσύνη και την ανεξαρτησία της. Το τίμιο χέρι του κράτησε ψηλά και στιβαρά το λάβαρο της Ανεξαρτητης Δικαιοσύνης, που υπερασπίστηκε με απαράμιλλο θάρρος και μαχητικότητα.

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ

Ο Αντώνης Φλώρος πέραν των άλλων ήταν και αξιόλογος συγγραφέας. Το συγγραφικό του έργο πλούσιο και διεθνώς ανεγνωρισμένο ήταν καρπός πολύχρονου επιστημονικού και Δικαστικού μόχθου. Δούλευε με ήλιο και φεγγάρι, όπως λέμε. Ήταν από τους ολίγους που τον μνημονεύουν ξένες διδολογραφίες.

Αρθρογράφησε σε μεγάλες Αθηναϊκές εφημερίδες και Επιστημονικά Περιοδικά. Η περισσότερη αρθρογραφία του είχε μαχητικό χαρακτήρα, προς κάθε κατεύθυνση.

Αναλυτικός και προσεκτικός μελετητής και ιχνηλάτης του δικαίου.

Συνέγραψε από το 1930 περισσότερες από εκατό μελέτες - διατριβές, που ανεφέροντο σε πολλούς Κλάδους του Δικαίου, οι οποίες εγκατεσπαρμένες σε διάφορα νομικά περιοδικά.

Έγραψε σε γλώσσα καθαρεύουσα, σωστή και πλήρη, με θαυμάσια, χυμώδη και ολοκληρωμένα νοήματα.

Σημειώνεται ότι κυκλοφόρησαν τα εξής βιβλία του:

1. Μελέται Ιδιωτικού και Δημοσίου Δικαίου, (Τόμ. Α' έκδ. 1967) και (Τόμ. Β' έκδ. 1983)
2. Δημοκρατία — Ελευθερία (1973).
3. Η Δικτατορία και τα μετά την Δικτατορία (Τόμ. Α' έκδ. 1976) και (Τόμ. Β' έκδ. 1982).

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Αξίζει να παραθέσουμε κατ' αλφαβητική σειρά τις εφημερίδες και τα περιοδικά, που έγρα-

ψαν για τον Αντώνη Φλώρο:

« ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΑΥΓΗ, ΑΥΓΙΑΝΗ, ΒΡΑΔΥΝΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ, ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ Μεσολογγίου, 24 ΩΡΕΣ, ΕΘΝΟΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΕΣΤΙΑ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ, ΝΕΑ, ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ Αργινίου, ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ, ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΗ Αργινίου, Η ΠΡΩΤΗ, ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ, Ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ».

Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς και αναμφηρίστως, ότι ασχολήθηκε με τον Φλώρο ο τύπος πάσης Πολιτικής ή Κομματικής απόχρωσης και τούτο προσδίδει ιδιαίτερη σημασία για τον έξοχο άνδρα.

ΚΗΔΕΙΑ — ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΨΗΛΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Κηδεύτηκε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, με μεγάλη επισημότητα, παρουσία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας, πολλών Δικαστηκών, πολλών Δικηγόρων, συμπατριωτών και πλήθους κόσμου.

Στεφάνια έστειλαν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Υπουργοί, ο τότε Πρόεδρος της Βουλής, ο τότε Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, τα μέλη του Αρείου Πάγου, και η Εφημερίδα «ΒΡΑΔΥΝΗ».

Επικήδειους εξεφώνησαν, ο τότε Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Ε. Γιαννόπουλος, ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. Χρ. Φωτόπουλος, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, τέσσερες Ανώτατοι Δικαστικοί και ο Ευρωβουλευτής κ. Ι. Κουτσοχέρας.

Ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης τόνισε μεταξύ άλλων ότι με το θάνατο του Φλώρου «κλείνει η ηρωική ίσως περίοδος της νεώτερης Δικαστικής μας Ιστορίας».

Καίτοι δεν ανήκε στην παράταξη αυτή, ο τότε Πρωθυπουργός κ. Α. Παπανδρέου σε συλληπτητήριο τηλεγράφημά του προς την οικογένεια αναφέρει με ταξύ των άλλων ότι «Η δημοκρατία και η δικαιοσύνη έχασαν έναν πολύτιμο μαχητή με το θάνατο του αξέχαστου φίλου και συναγωνιστή Αντώνη Φλώρου».

Συνελόντι ειπείν ότι σε μιιά τόση αναφορά δεν ήταν δυνατόν να χωρέσει ο Αντώνης Φλώρος, ο μέγιστος των Ελλήνων Δικαστών, ο απέραντος Νομικός, ο ρωμαλέος και ψυχωμένος μαχητής για ανεξάρτητη Δικαιοσύνη και Δημοκρατικότερη Δημοκρατία, τον οποίο ο Θεός επεδάφισε με σπάνιες αρετές και δυσέρετα προσόντα.

Ο Σωκράτης είχε πεί: τέσσαρα προσόντα πρέπει νάχει ο δικαστής: ν' ακούει με ευγένεια, να απαντά με σύνεση, να σκέπτεται σοβαρά και ν' αποφασίζει αμερόληπτα.

Νομίζω ότι ο αείμνηστος διέθετε και τα τέσσερα προσόντα

του Σωκράτη, γιαυτό ήταν ο καστής, μια ουρανομήκης μορφή που φώτισε το Δικαστικό και Νομικό στερέωμα της Ελλάδος και τοποθετήθηκε δίκαια στο πάνθεο της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Γιαυτό ευφροσύνως έστρεψα τη μνήμη μου με σεβασμό και ευλάβεια στη διακεκριμένη αυτή Νεχωρίτικη μορφή, που τίμησε το χωριό της τη Ναυπακτία, την Αιτωλία, τη Ρούμελη, και ολόκληρη την Ελλάδα, με τις θαρύτιμες και δυσέρετες αρετές της, για να αποτίσω τον εμπρόποντο φόρο τιμής, μνήμης, εκτίμησης και θαυμασμού.

Τέτοιες πολυεδρικές μορφές σπάζουν κάθε όριο λογικής, δεν γεννιούνται συχνά, εντυπωσιάζουν με την παντοδυναμία τους, την υπερβολική δράση τους, την εμβέλειά τους, την εγνωσμένη αξία τους, την Δικαστική τους αρετή και δεν πεθαίνουν ποτέ. Ζούν αιώνια με τα έργα τους και τη δράση τους. Άλλωστε από θρησκευτικής πλευράς «οι νεκροί δεν αποθνήσκουν, δεν χάνονται αλλά κοιμούνται...».

Ν. ΜΠΑΖΩΝΗΣ

ΦΕΥΓΩ, ΜΑΝΟΥΛΑ, ΜΑΚΡΙΑ

Φεύγω, μανούλα, μακριά, πάω να καζαντίσω. Σε πέντε χρόνια το πολύ κοντά σου θα γυρίσω.

Δίνει η μάνα την ευχή στο μόνο κανακάρη κι εκείνος ετοιμάστηκε αμέσως να μπαρκάρει.

Χρόνιασε στην Αμερική, τη μάνα του θυμάσαι, μα να γυρίσει δεν μπορεί. Πολύ το συλλογάται.

Κι από τα χρόνια τα πολλά απέθανε η μητέρα. Κι ο νέος εγερόντιασε καρτέρα και καρτέρα.

Μ' αλλάξανε τα πράγματα. Σκέφτηκε το χωριό του και να γυρίσει ήθελε πάλι στο σπιτικό του.

Μα όταν πήγε στο χωριό, αλλιώς του φάνει. Μάνα, πατέρας, αδελφοί όλοι είχαν πεθάνει.

Με δακρυσμένους οφθαλμούς και με μεγάλα πάθη, γύρευε τον πιο γέροντα για όλους για να μάθει.

Νέοι δεν τον γνωρίζανε. Τί φταίγαν οι καημένοι; Όταν εκείνος έφυγεν, δεν ήταν γεννημένοι.

Στο μνήμα των γονέων του πήγε να προσκυνήσει και ήθελε για πάντοτε εκεί να κατοικήσει.

Δύσκολο του εφαινετο με δίχως γνωριμία. Στον καφενέ καθότανε μόνος, σε μια γωνία.

Και στην απελπισία του παίρνει τα πράγματά του. Γύρισε στην Αμερική για τα γερμάματά του.

Κι έτσι ο νιός που έφυγε γύρισε γεροντάκι, μα ήταν κόπος άδικος με πίκρες και φαρμάκι.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ
Η.Π.Α.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν —και μπορούμε πολλοί— να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐδα Κυριακού».

Η Τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως, ούτε από έναν.

ΠΟΡΕΙΑ ΕΛΠΙΔΑΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ

Ξεφυλλίζοντας και φέτος κάθε μέρα το ημερολόγιο του τοίχου, πέρασε ένας ακόμη χρόνος.

Κάθε καινούργιος χρόνος είναι ένας κόκκος άμμου μέσα στην απέραντη άμμουδιά της αιωνιότητας.

Στο ξεκίνημα του νέου χρόνου δίνονται πολλές ευχές. Άλλες τυπικές και καθιερωμένες και άλλες από τα βάθη της ψυχής και της καρδιάς μας για μια καλύτερη χρονιά, ευτυχισμένη και ειρηνική, για μια καλύτερη ζωή γενικώς.

Τί είναι η ζωή μας και ειδικά στη σημερινή εποχή; Ένας αδιάκοπος αγώνας.

Από τη στιγμή που καταλαβαίνουμε τον εαυτό μας καλούμαστε σ' ένα συνεχή αγώνα. Συνεχώς στροβιλιζόμαστε στη δόνη του, στο μά-

ταιο αυτό κόσμο.

Τί είναι σήμερα ο κόσμος; Μια ζούγκλα πολιτισμένων σε εισαγωγικά ανθρώπων. Ένας κόσμος που πνίγεται από το άγχος και ιτρεύει ασταμάτητα να εξοικονομήσει χρόνο, χωρίς να τον περισσεύει ούτε ένα λεπτό. Να κερδίσει χρήματα, που δεν τον ικανοποιούν στις ανάγκες του όσα κι αν αποκτήσει. Να προλάβει το τραίνο της επιτυχίας, που πολλές φορές το χάνει.

Το άγχος της ζωής και οι απαιτήσεις που εμείς δημιουργούμε και οι δύσκολες συνθήκες ζωής, έσπασαν τα νεύρα των ανθρώπων.

Χάθηκε και το χαμόγελο από τα χείλη.

Ο καινούργιος χρόνος που αρχίζει, είναι μια πορεία, ένας ακόμη σταθμός.

Ας κάνουμε την πορεία αυτή με αισιοδοξία, με πίστη στο Θεό, με αγάπη στο συνάνθρωπό μας.

Αυτό είναι άλλωστε και το καθήκον μας.

Ένας Γερμανός φιλόσοφος, ο Κάντ, έλεγε:

—«Κοιμήθηκα και είδα ότι η ζωή ήταν όνειρο. Ξύπνησα και είδα ότι είναι καθήκον. Έκανα το καθήκον μου και βρήκα χαρά».

Να λοιπόν ότι η χαρά είναι στο καθήκον. Αγριάζομενοι στη ζωή, εκτελούμε το καθήκον μας κατακτώντας συνεχώς την αληθινή χαρά και την αληθινή ευτυχία.

Έχουν δύναμη οι ευχές που ανταλλάσσουμε, αλλά δυνατότερη στη ζωή είναι η διάθεση για αγώνα, για αισιοδοξία.

Για να 'ναι η ζωή μας και η πορεία μας επιτυχημένη μέσα στο χάος των δύσκολων καιρών μας, χρειάζεται αισιοδοξία για το μέλλον, ελπίδα, πίστη στο Θεό και στο δαιμόνιο της φύλης μας.

Όχι δειλία, όχι οπισθοχώρηση, όχι εγκατάληψη του αγώνα, διότι, το είπαμε, ζωή και αγώνας είναι στενά συνδεδεμένα.

Ένας άλλος λόγος της επιτυχίας είναι η αξιοποίηση του χρόνου. Αν αυτή θα εξαρτηθεί η προκοπή μέσα στην κοινωνία, η επίδοση στο επάγγελμα, όποιο κι αν είναι αυτό, και η βελτίωση του οικογενειακού μας βίου.

Είναι πολύ λίγος, δυστυχώς, ο χρόνος της γήινης πορείας μας και δεν πρέπει να τον σπαταλάμε άσκοπα.

«Χρόνον φείδου».

Κάθε ώρα χαμένος χρόνο δεν επιστρέφει πίσω και αν ξοδεύεται εκεί που δεν πρέπει, λίγος μας μένει για ό που πρέπει.

Ευχές λοιπόν για μια ευτυχισμένη και ειρηνική χρονιά για μια πορεία ελπίδας και χαράς.

ΓΕΩΡΓ. Δ. ΦΟΥΡΛΑΣ

★ Κανείς δεν μπορεί να καπηλεύεται τ' όνομα της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ μας. Από τρεις χιλιάδες (3.000) χρόνια είναι Ελληνική και θα παραμείνει ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΣΑΕΙ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

ΠΩΣ ΘΑ ΟΔΗΓΕΙΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τώρα που η βενζίνη πήρε τον ανήφορο και μας έκανε να πληρώνουμε περισσότερο για τις καθημερινές κινήσεις μας με το αυτοκίνητό μας καλόν είναι να γνωρίζουμε μερικά πραγματάκια που μπορούν να μας βοηθήσουν στο να καταναλώνουμε λιγότερη βενζίνη. Θα σας δώσουμε λοιπόν ορισμένες οδηγίες για οικονομική οδήγηση ακόμη και μέσα στην πόλη.

1. Κατ' αρχήν, κάνετε ένα καλό σέρβις και μια προσεκτική ρύθμιση του κινητήρα.

2. Αδειάστε το αυτοκίνητό σας από κάθε περιττό αντικείμενο και μην το φορτώνεται πολύ και άσκοπα.

3. Βάλτε στα ελαστικά σα στην κανονική πίεση που καθορίζει ο κατασκευαστής. Υπ' όψιν ότι χαμηλότερη πίεση συντελεί σε άσκοπη κατανάλωση βενζίνης και πρόωρη φθορά των ελαστικών.

4. Ρυθμίστε καλά τα φρένα σας.

Πατάτε μαλακά το γκάτσι και εκμεταλλευθείτε τις κατηφόρες για να μην πιέζετε άσκοπα τον κινητήρα. Μην χρησιμοποιείται το «τσόκ» για πολύ ώρα.

6. Μην παρατείνετε τον χρόνο προθέρμανσης για πολύ χρόνο μένοντας στάσιμοι, αλλά προχωρείστε με μικρή ταχύτητα.

7. Αλλάζετε ταχύτητες ό που πρέπει και ιδίως στην αρχή των στροφών, έτσι θα έχετε μεγαλύτερη απόδοση με χαμηλότερη κατανάλωση.

8. Αν έχετε σχάρα και άλλα εξωτερικά διακοσμητικά αφαιρέστε τα. Κι' αν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν κλείστε τα παράθυρα.

9. Μειώστε το χρόνο λειτουργίας του αير - κοντσίον, αν έχετε.

10. Άκι άσκοπα μαρσαρίσματα και κόντρες.

11. Αν είστε υποχρεωμένοι να μείνετε σταματημένοι πάνω από ένα λεπτό, να σβήνετε τη μηχανή.

12. Μεγάλη οικονομία βενζίνης θα έχετε, όταν οδηγείτε με σταθερή ταχύτητα και δεν κάνετε απότομα και τεθάσματα της ταχύτητας και άσκοπες μεγάλες επιταχύνσεις.

13. Θυμηθείτε ότι όταν τρέχετε πάνω από 120 χιλμ. ο κινητήρας ρουφάει κυριολεκτικά τη βενζίνη με μεγάλη λαιμαργία και γρήγορα θα αδειάσει το ρεζερβουάρ.

14. Τέλος μην αμελείτε τη λίπανση της μηχανής και τη συχνή αλλαγή των φίλτρων.

Αν τηρήσετε όλα τα προαναφερόμενα, σίγουρα θα έχετε όχι μόνον οικονομία στη βενζίνη, αλλά θα τηρείτε και σε καλή κατάσταση το αυτοκίνητό σας.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ

—«Όλα του γάμου δύσκολα κι η νύφη γκαστριωμένη».

—«Όλα μας ανάποδα κι ο γάμος μας Τετράδη». (Ημέρα νηστείας).

—«Μηδὲ γάμος δίχως κλάμα, μηδὲ μνήμα δίχως γέλια».

(«Οὐδὲν κακὸν αμιγὲς καλού»).

—«Πάρτονε στο γάμο σου, να σου πει και του χρόνου».

(για όσους μιλάνε άκαιρα και ασυνάρτητα).

—«Παπούτσι από τον τόπο σου κι ας είν' και μπαλωμένο».

(Παντρεύσου στον τόπο σου).

—«Άμα θα ξαναγίνω νύφη, θα ξέρω να προσκυνάω».

—«Άμα δε θέλει η νύφη να ζυμώσει, πέντε μέρες κοσκινίζει».

—«Πλιά πολλά 'ναι τα έξοδα του γάμου παρά τα προικιά».

(Για τις επιδιώξεις που δεν αποφέρουν κέρδος).

—«Πάρε σκύλα από μαντρί, γυναίκα από σόϊ».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ

—«Αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτει».

—«Όταν η τύχη δεν βοηθά, η γνώση δεν αξίζει».

—«Οπού έχει τύχη, γεννά κι ο πετεινός του».

—«Αν δεν έρθει μοναχή της, μην την καρτεράς την τύχη».

—«Σα δε σου τρέχει, μην τρέχεις' κι αν σου τρέχει, μην τρέχεις».

(Αν δεν σε βοηθάει η τύχη, μην κοπιάζεις' αν πάλι σε βοηθάει, περικό να κοπιάζεις).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά τὸ χωριό, διατηρεῖ τὴ σύμφιξη τῶν σχέσεων τῶν ἀπανταχοῦ συγχωριανῶν, τρέχει στοὺς ἀσθενεῖς, παρευρίσκεται σὲ εὐχάριστες καὶ δυσάρεστες περιπτώσεις τῶν συγχωριανῶν καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἀγάπη τῶν Νεχωριτῶν.

Εἰάν πιστεύεις καὶ σὺ στὰ ἀνωτέρω, γράψου μέλος τοῦ Συλλόγου σου, γιὰ ἠθικὴ καὶ ὕλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος εἶναι πάντα κοντὰ στοὺς Νεχωρίτες, ὅς ἔρθουν καὶ αὐτοὶ κοντὰ του.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 4

Γεώργιος Παπατσούνης
Καθὼς και ἄλλοι μὴ Νεχωρίτες, που ο ἀριθμὸς ἔφτασε τα 35 άτομα.

Απὸ τὴ Νέα Υόρκη ἦταν:
Ο Νίκος Μαρούδας καὶ
Ο Νίκος Καραγιώργος
PEGGY SGAGIAS

Το συλλαλητήριο στὴν Ουάσιγκτων, κατὰ κοινὴ ομολογία εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία, παρὰ τὴς δυσμενεῖς καιρικὲς συνθήκες.

Συγκεντρώθηκαν πάνω ἀπὸ 50.000 Ἑλληνοαμερικανοὶ, που ἔνωσαν τὴ φωνή τους καὶ διετράνωσαν στοὺς ἐπίσημους τὴς Ουάσιγκτων, πὼς ἡ Μακεδονία εἶναι ΕΛΛΗΝΙΚΗ καὶ ὅτι δε θα ἐπιτρέψουν στὰ Σκόπια νὰ σφετεριστὸν τὸ ἐνδοξὸ ὄνομά τῆς.

Εἴμαστε υπερήφανοι ὅσοι παρὰβρεθήκαμε στὴν Ουάσιγκτων.

Εγὼ ο Κώστας Λιάζης, ἡ κόρη μου Ζωὴ καὶ ο γαμπρὸς μου Πόντιος, ἀπὸ τὴν περιφέρεια τῆς Καστοριάς Μακεδονίας, πῆγαμε με τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Νικολάου BETHLEHEM PA.

Ἦμασταν 140 άτομα καὶ πῆγαμε με τρία λεωφορεία, που τα ναύλωσαν διάφοροι ἐλληνικοὶ Σύλλογοι καὶ Ὄργανώσεις τῆς Μακεδονίας.

Φθάσαμε τὴν 12η μεσημβρινή στὸ ELLIPSE PARK τῆς Ουάσιγκτων, τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀμερικής, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Λευκὸ Οἶκο, τὸ σπίτι τοῦ ἐκαστοτε προέδρου.

Τί νὰ δὴν τα μάτια καὶ τί νὰ περιγράψει ἡ πένα!...

Ἦταν μὴ ἀνθρωποθάλασσα, που σκέπαζε τὸ πράσινο γρασίδι, που φώναζε καὶ διαλαλοῦσε πὼς

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ἡ Μνήμη μου με γύρισε 50 χρόνια πίσω στὸ Μάη τοῦ 1943, ὅταν πᾶν στα δουνὰ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας πολεμοῦσα τοὺς Γερμανοβουλγάρους καὶ τοὺς Κομιτατζήδες αυτονομιστές.

Εκείνη τὴ στιγμή ἂν βρισκόταν ἄνθρωπος νὰ πει πὼς κινδυνεύει ἡ Μακεδονία καὶ ζητοῦν ἐθελοντές, θα ἦμουν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους που θα ἔτρεχαν, παρὰ τα 71 χρόνια μου.

Ἦρθαν στὴ μνήμη ἀκόμα τ' ἀξέχαστα τραγούδια τοῦ αγῶνα 1942—1945, που ἄρχισαν νὰ τα σιγοτραγουδᾷ:

Οἱ Ἰταλοὶ διαβαίνουν, Κομιτατζήδες ἔρχονται, Στὴ Σιάτιστα πηγαίνουν νὰ κάψουν τα χωριά.

Πού πάτε, βρε Φρατέλοι, πού πάτε, βρε σκυλιά; Εδῶ τὸ λένε Σπήλιο, τὸ λένε Γρεβενά.

Φλάμπουρα, ράσα ολόφλογα στὸν Ἀμβωνα ανεμίζουν. Ξεσπάθωσαν οἱ Ἀρχάγγελοι καὶ οἱ Τρούλοι ἀντιβουίζουν. Μπρὸς στ' Ἅγιο Βῆμα ο Χριστός

ἄφησε τὸ Βαγγέλιο καὶ μαχητὴς κοπέθηκε κρατώντας τὸ φραγγέλιο.

Ἀνασύρθηκε ἀπὸ τα βάθη τῆς μνήμης μου ἐκεῖνο τὸ τραγούδι κι, που μας μάθαινε ο ἀξέχαστος δάσκαλός μας Χρήστος Παπανικολάου στὸ Δημοτικὸ γιὰ τὴ Μακεδονία:

—Γενὸν Βουλγάρα καὶ θα δεῖς τι πλοῦτη θ' ἀποκτήσεις!

Μέσ στα φλουριά θα ζῆσεις σαν κόρη βασιλιά!

—Τα πλοῦτη π' ἀποκτήσατε ἀπ' ἀρπαγὴ καὶ φόνο.

εσὰς θαμπώνουν μόνον ἀνήμερα θεριά.

—Γενὸν Βουλγάρα καὶ με μιάς στο γέρο σου πατέρα

Στὴ δόλια σου μητέρα δίνουμε λευτεριά.

—Ἡ μάνα κι ο πατέρας μου καλλιοχουν νὰ πεθάνουν Βουλγάρα δεν τὴν κάνουν τὴν κόρη τους τὴ μιά.

Κλείνοντας τὸ γράψιμο, ἔχω νὰ τονίσω, ὅτι σε τούτη δὴ τὴ χώρα, πᾶν βρισκόμαστε, ἀλλὰ καὶ σε ὅποια ἄλλη, εἶναι τίτλος τιμῆς νὰ εἶσαι ΕΛΛΗΝΑΣ.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ